

ప్రకరణ

జూన్ 98

కళింగియ రారణి

ప్రకాశ్

భారతి కాపరగోడ్

నాగూర్, సూరి

శ్రీకాశ్

లిలాజీయర్

నందిని కాపడి

దీలూరు రామమూర్తి

తిరు

భూషి

బిడి ప్రతి: రూ. 3.50

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES
Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area
BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension
BANGALORE - 560 002

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 15

ಜೂನ್ 98

ಸಂಚಿಕೆ-9

ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳು, ಮೂರು ಸ್ವಪ್ನಗಳು

- ಐತರೇಯ

ಆತ್ಮನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ವಾಸಸ್ಥಾನ; ನಿದ್ರೆಯೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಾಕಾಶವೇ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಎಂಬ ಮಾತು ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಮೂರೂ ಆವಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕವು ಆತ್ಮನಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಎಚ್ಚರ, ಕನಸು, ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಗಳ
ಸೋಂಕಿಲ್ಲದೆ ಇರುವನು ಆತ್ಮ
ಮೋಸ, ಕಪಟ, ಕುಹಕಗಳೆನ್ನುವ
ಆಟವಾಡುವನು ದೇಹಾತ್ಮ

ಅಪರಂಜಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸುವವಳು ಪಕ್ಷಗಳ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದವಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳಿಗೆ ಚಿಂತೆ. ಈ ಹಿಡ್ಡ ಅಜೆಂಡಾ ಏನಿದ್ದೀತು? ನಾನು ಇಂಥವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾತನ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ಏನು? ಪಂಚಶೀಲವು ಈಶಾನ್ಯದ ತೇಜಪುರದಲ್ಲಿ ಚಿಂದಿಯೆದ್ದು ಚಿತ್ರಾನ್ನವಾದದ್ದು ನೆನಪಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಂಡವನ್ನು 'ಹಾಲ್ಸೆಸು' (ಹಾಲು+ಐಸು) ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸುವುದೇ ಜಾತ್ಯಾತೀತೆಯೇ? ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಜನ ಅವರು ಏನಾದರು? ಹೇಗೆ? ಎಂದೇನಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿರುವರೇ?

ಸೆಕ್ಯುಲರಿಸಂ, ಸಮಾಜವಾದ, ಯೋಜನಾಬದ್ಧ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿವೆ?

ಹತಾಶ ಜನತೆಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎಂದು? ಹಿಂದೂಗಳು ಹಿಂದುತ್ವವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೇ? ಬಿಟ್ಟು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಸೆಕ್ಯುಲರಿಸಂ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜಾತಿ ಜಾತಿಗಳ ಕಿತ್ತಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕೇ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವೀರರ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ಇವರೇಕೆ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ? ನಾವು ಆಡಿದ್ದೇ ಆಟ ಹೂಡಿದ್ದೇ ಲಗ್ಗೆ ಅಂತಲೇ!

ಉತ್ತರಗಳೇ ತೋರಿಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು: ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ ಸಂಪಾದಕ: ಶಿವಕುಮಾರ್	ಚಂದಾ ವಿವರ: ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50 ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35 ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 15	ಜೂನ್ '98	ಸಂಚಿಕೆ-9
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ನಿಮ್ಮಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಭಾರತಿ ಕಾಸರಗೋಡ್	5
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	-	7
ತಾಜ್‌ಮಹಲ್ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ	ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ	9
ಟೈಟಾನಿಕ್ ಟೂ	ಶಿವು	12
ನಶ್ಯಪುರಾಣ	ಅರುಣಾ ಕಾರಂತ	18
ಕ್ರಿಕೆಟ್ ದರ್ಶನ	ಪ್ರಕಾಶ್	20
ಬೊಂಬಾಟ್ ಭಾಷಣ.....	ಲೀಲಾಶೇಖರ್	21
ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ನಾನು	ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ	24
ಎಣಿಸುತಲಿ - ಎಣಿಸುತಲಿ	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	27
ವನವಾಸ ವೈಭವ	ಭೂಷಿ	28

○ಪ್ರಕಾಶ್

ಅನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ರಮ ವೈದ್ಯ ಸೀಟು

- ಸುದ್ದಿ

ಅವರ ದೇಶ ಸೇವೆಯ ಕ್ರಮ!?

★★★

ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಶಿಫಾರಸು ಬೇಡ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಮತ್ತೆ ಯಾರದು ಬೇಕಂತೆ??

★★★

ನಗರದ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ 'ಕಳುವಾದ' ಆಭರಣ ಪತ್ತೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣವೂ ಕಳವಾದಂತಿದೆ!!

★★★

ತಾಜ್‌ಮಹಲ್ ಬಳಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು

- ಸುದ್ದಿ

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಪಹಜಹಾನ್ ನಡುಗಿದನಂತೆ!!

★★★

ಭಾರತ - ಓಮನ್ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಯೋಜನೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಓ, ಗುಡ್ ಓಮನ್ ಇದು!!

★ ★ ★

ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಿಂಸೆ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಅಪರಂಜಿ ಸಂಪಾದಕರು 'ನಿಜ!' ಎಂದರಂತೆ!!

★ ★ ★

ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಎದುರಾಳಿ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೆದರಬೇಡಿ, ಕ್ರೀಡಾಸುದ್ದಿ ಅಷ್ಟೆ!!

★ ★ ★

ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ - ವಾಸ್ತವ ಏನು?

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಆಗಲೇಬೇಕು!!

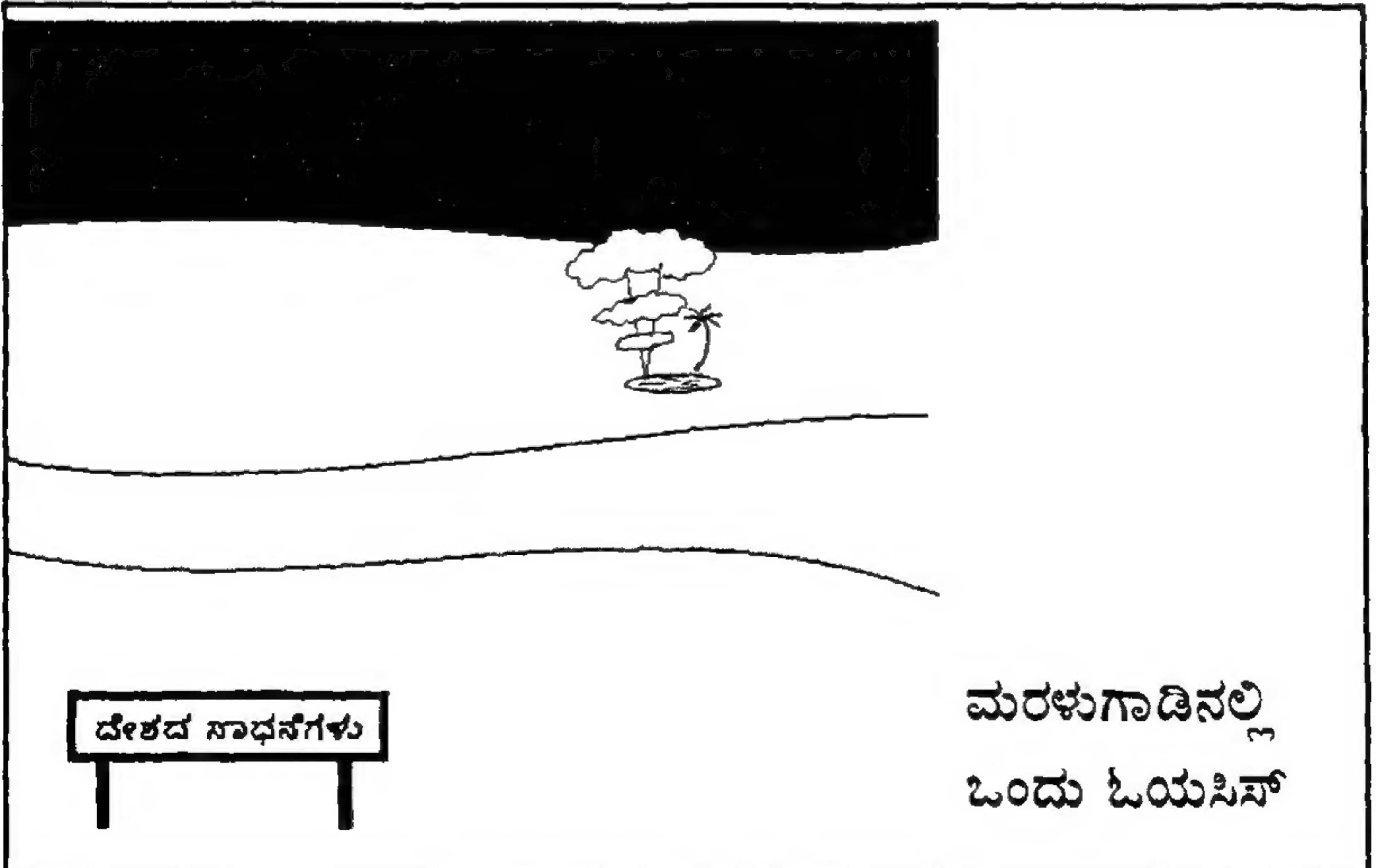
★ ★ ★

ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಸಾಗರವನ್ನು ಶಾಂತವಲಯವನ್ನಾಗಿ ಘೋಷಿಸಲು ಅಮೆರಿಕ ವಿರೋಧ

- ಸುದ್ದಿ

ಶಾಂತ ಸಾಗರದ ಹೆಸರನ್ನೇ ಬದಲಿಸಬೇಕು!!

★ ★ ★

ನಿಮ್ಮ ಮಲ್ಲಿ

ಅಕ್ಕರೆಯ ಅಪರಂಜಿ,

ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೆಲವು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸೋದರಿಯರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರಾರು? ಸರಿಪಡಿಸುವವರಾರು? ಹೇಳ ಹೊರಟ ನಾವೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಕಾಲವಿದು. ಬೆತ್ತಲೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟವ ದಡ್ಡ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ!

ಆ ವಿಷಯ ಹಾಗಿರಲಿ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಕ್ಕರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಲೋಪಗಳ ಬಗೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಬಿಡುವುದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟ.

1. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಜನವರಿ 98ರ ಸಂಚಿಕೆಯ 'ಚಂದ್ರಹಾರ ಪ್ರಕರಣವು' ಎನ್ನುವ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಅವಮಾನಕರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆಂಬಂತೆ ಪದೇ ಪದೇ ಬಳಸಿರುವುದು (ತುಟಿಗಳ ಚಲನೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ಅಪರಂಜಿ, ಯೋಚನೆಮಾಡು. ಈ ಹೀನತರ ನಿಂದೆಯ ಹುಟ್ಟಿನ ಹಿಂದೆ 'ಕ್ರೌರ್ಯವಿದೆ: Highest degree of sadism ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯ ದಡ್ಡನೋ, ಜಾಣನೋ; ಶ್ರೀಮಂತನೋ, ಬಡವನೋ - ತನ್ನ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ: ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ, ದೈವತ್ವವನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವವರೂ ಉಂಟು. ಇಂಥ ಪ್ರೇಮ ಸ್ವರೂಪಿ, ಅಕಳಂಕಿನಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ನೋವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾರ್ಮಾಘಾತ ಬೇರಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಹಚರರನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತ! ಈ ಅತಿಬುದ್ಧಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ severe sadism ನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಘೋರವಾಗಿ ಅಪಮಾನಿಸುವ ನಿಂದಾವಾಕ್ಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆಂಬಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅಸಾಧು; ಅಸಹನೀಯ.

2. ಏಪ್ರಿಲ್ 98ರ (ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕ) 'ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ' ಲೇಖನದ ಎಂಟನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ

ನಿಲ್ಲುವುದೇ ವಾಸಿ ಎಂದೊಬ್ಬ ಮೇಧಾವಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾನೆ. (ಇಲ್ಲಿ ಆ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಬಹುವಾಚ್ಯ ಪದಗುಚ್ಛಗಳಿವೆ) ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯಂತಹ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಹೊಲಸು. ಹೆಂಗೆಳೆಯರ ಸುಂದರ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಸಂಕೀರ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸೋದರರು ಮಾಡಲಿ.

3. ಇದೇ ಸಂಚಿಕೆಯ 'ದೆಹಲಿ - ಸಿಮ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ' ಎನ್ನುವ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಯರೊಬ್ಬರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸುವ ಮಾತು "ಹೆಂಗಸರ ಜತೆ ಸೀರೆ-ಅಡಿಗೆ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು."

ಇದು ಅಡುಗೂಲಜ್ಜೆ ಕತೆ! ಕಲ್ಪನಾ ಚಾವ್ಲಾ, ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿ, ಸುಷ್ಮಾ ಸ್ವರಾಜ್ ಮುಂತಾದ ಬಹುಶ್ರುತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಲೇಖಕರು ದಯಮಾಡಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದ್ದಾರು ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು: ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದಾಚೆ ಬಾರದವರು. ಆದರೆ ಅವರ ಆ ಪರಿಧಿಯಾಚೆ ಇರುವ ವಿಶಾಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರ ಅರಿವಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ - ನಿಮ್ಮಂಥವರದೇ ಹೊಣೆ. ಬರಿದೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಟೀಕೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾದೀತೇ?

ಸೊಗಸುಗಾತಿ ಅಪರಂಜಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ನಿನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀನು ಅಸ್ಥಾನಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ, ಸೌಶಲ್ಯಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಗಳಾಗಬಹುದಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕತ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸು. ನಿನ್ನಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಎಳೆವರೆಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಓದುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ಅವುಗಳ ಮೃದು ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಘಾಸಿಯಾಗದಿರಲಿ.

ಒಲವಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕ

ಭಾರತಿ ಕಾಸರಗೋಡ್

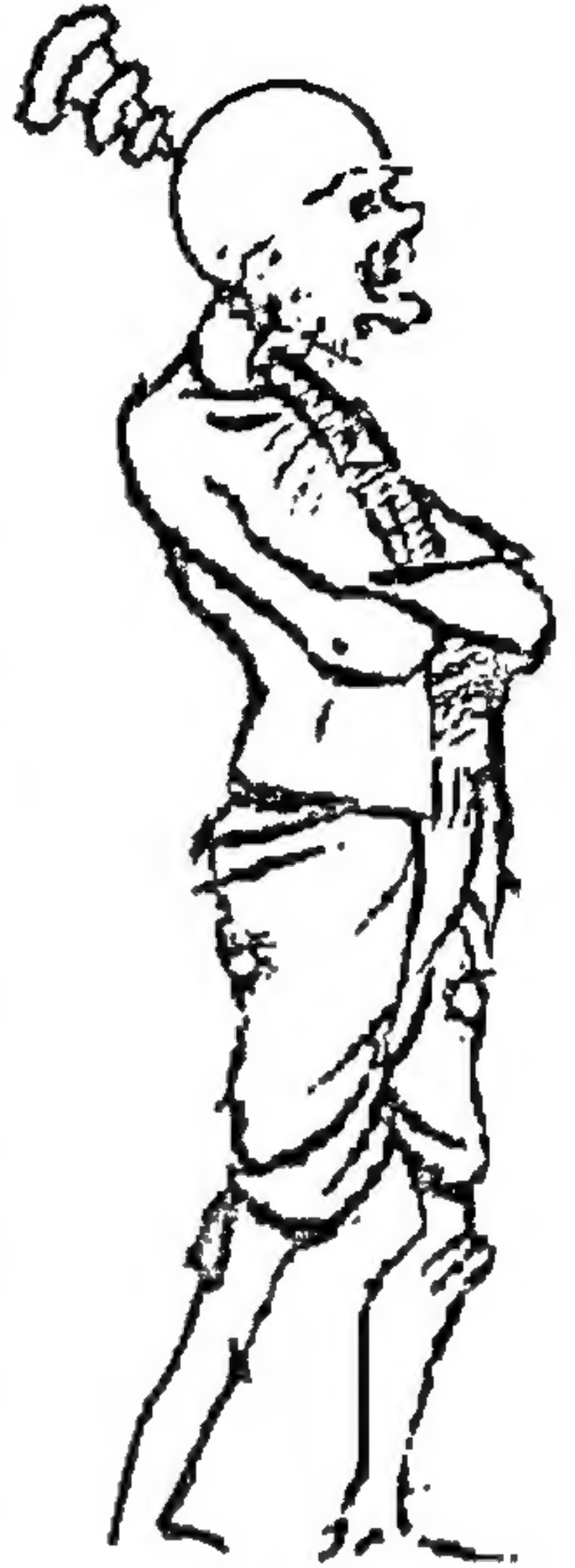
ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು:

ಸೋನಿಯಾ ಏನಾದ್ರೂ ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಆಳ್ವಾ ಇದ್ರೆ, ಇದೇ ಜನ "It takes a white woman to do such gusty things"

ಅಂತ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳ್ತಾ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲೇ?

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ “Bull in a China Shop” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದಿದೆ. “ಮಂಗನ ಕೈಗೆ ಮಾಣಿಕ್ಯ” ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಸಹಾ ಸುಮಾರಾಗಿ ಇದೇ ಅರ್ಥದ್ದು. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ಹಿಂದೂ ಬಾಂಬ್ ಅನ್ನು ಸ್ಫೋಟಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತಾಗ ಮೆಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು. ಹದಗೆಟ್ಟಿದ್ದ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಮುಂಬರುವ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ, ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನೆರವಿನಿಮದ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಹಬಂದಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆ (ಆಶೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ- ಬುದ್ಧ) ಐದು ಥಿಡೀರ್ ಸ್ಫೋಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಆವಿಯಾಯಿತು. ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಒಳಿತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಗಾಢ ಚಿಂತನೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದು ನನ್ನ ತಿಳಿವಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದು. ಜಗತ್ತಿನ ಹತ್ತು ತೀರಾ ಬಡರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾ ಈ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ತಾನೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದು, ಮರ್ಯಾದಸ್ತ (ಬಡತನ is obscene ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ) ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. But that will happen in spite of these foolhardy adventures. Not because of them. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತಸ ನನ್ನದು.

ಮೊನ್ನೆ ನಗೆಬರಹಗಾರರ ಒಂದು ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸೊದರಿ ಭಾರತಿ ಕಾಸರಗೋಡ್ ಅವರು “ತಂಗಿ ಅಪರಂಜಿಗೊಂದು ಪತ್ರ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಲಕೋಟೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕಾಗದ ತೆಗೆದು ಓದಿದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ, ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕುರಿತು ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸೋದರಿ ಭಾರತಿ ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಹಲವು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೆಲವು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ಲೀಲತೆಯ ಸೋಂಕು ಇರುವುದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ಆ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಮೃದು ಮನಸ್ಸಿನ ಎಳೆಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದರು.

ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಯ ಕುರಿತು ಭಾರತೀಯವರ ನಿಲುವನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಗಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ ಧೈಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕೊರವಂಜಿಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಯಾರ ಮನ ನೊಂದರೂ ಸಹಿಸದು. ಆದರೆ ಈ ಅಶ್ಲೀಲತೆಯ ಅಪಾದನೆ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ವಿಷಯ. ಅಪರಂಜಿ ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಕಾಡಿನ ಮಗು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಗೂರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ವಾರಿಗಿಯ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಕಲಿತು ಆಡಿದ ಹುಡುಗಿ ಅವಳು. ಜೊತೆಗಾರ ತರುಣರೊಂದಿಗೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀಯುವಾಗ, ತನ್ನ ತುಂಬಿದ ಯೌವ್ವನದ ಕಾರಣ ಆ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಚಡಪಡಿಕೆಯಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ತುಂಟತನದಿಂದ ನಕ್ಕವಳು ಅವಳು. ತನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ತರುಣನ ಸಪೂರವಾದ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರೆತವಳು ಅವಳು. ದೈಹಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಭಗವಂತನ ಉಡುಗೊರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದವಳು ಅವಳು. ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ಕೂಡಿದಾಗ ದೇಹಗಳು ಒಂದಾಗುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜ ನಿಯಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುತ್ತಲಿನ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತವಳು ಅವಳು. "ಅಪರಂಜಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಶ್ಲೀಲತೆಯ ಅಪಾದನೆ ಇದೆಯಲ್ಲೇ, ಮೃದು ಮನಸ್ಸಿನ ಎಳೆಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ನೊಂದಿದೆಯಂತಲ್ಲೇ, ಏನು ಮಾಡಲಿ?" ಅಂತ ಅವಳನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಯೋಚಿಸದೇ "ಅಣ್ಣಾ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡು. ಅವರೂ ನನ್ನಂತೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈಜಿ ನಲಿದಾಡಲಿ. ಪಟ್ಟಣದ ಮುರುಟಿ ಹೋಗಿರುವ ಮನಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರಳ್ಯಾವು" ಅಂದಳು.

ನಾನೇನ್ನಾಡಲೇ ಹೇಳಿ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳು!

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮದವರು ಏರ್ಪಡಿಸುವ

ಪ್ರಹಸನ ಸ್ಪರ್ಧೆ 1998

ನಗೆ ಬರಹಗಾರರ ಒಕ್ಕೂಟ, ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮದವರು ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 1998ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಿರು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಹಸನಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬಯಸುವವರು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಜುಲೈ 15, 1998ರೊಳಗಾಗಿ ಬರೆದು, ನಿಯಮ-ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವಿಳಾಸ: ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ,

925, ಚೈತ್ರ, 5ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದೂರವಾಣಿ: 8382726

ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ

- ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ

ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಅದೇ ಧ್ಯಾನ ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಆ ವೈದೇಹೀನೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಐವತ್ತು ಸಾರೀನಾದ್ರೂ ಪ್ಲೇಟ್ ಹಾಕ್ತಾ ಇರೋಳು ಗಂಡ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮುಂದೆ:

“ರೀ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತೀನೇ ಇಲ್ಲಾ, ರೀ” ಅಯ್ಯೋ ಗ್ರಹಚಾರಾನೆ! ಅಲ್ಲ, ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ನಾಕು ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ. ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಯಾಕೆ ಈಗ ಹೀಗೆ ಆಡ್ತಾಳೆ ಅನ್ನೋದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೊಲ್ಲದು. ಹಾಗಂತ ಅವಳಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಸಮರ್ಪಾಯಿಸಿ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರೆ,

“ಹುಂ, ಎದುರು ಮನೆ ಶೆಟ್ಟಿ ನಾಯಿಗೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆರು ಮರೀ ಆಗ್ತಾ ಇರತ್ತೆ..... ಏನೋ ಹೇಳ್ತಾರೆ ನಮಗೆ ನಾಲಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳೂ ಅಂತ”

ಯಾವಾಗ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ, ಈ ಥರಾ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಮಾತು ಆಡಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸತಾ ಇರತಾಳೆ. ಇದು ಏನೋ ಸರಿಹೋಗೋ ಮಾಮಲೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣತ್ತೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ವಾದ್ಯಾರ್ ತಿರುವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಹೋಗಿ ಮನೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೇ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅತ್ತುಕೊಂಡ.

“ಹಯ್ಯೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತೀ?.... ಹುಂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವಳೂ ಕೂಡಾ ಹೀಗೇನೆ ಆಡ್ತಾ ಇರೋಳು.....”

“ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಿ?”

“ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ಅಂತ ಆದಮೇಲೆ ಹೊಸದ್ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ರೋಮಾನ್ಸ್ ಅಂತ ಅನ್ನೋದು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರುತ್ತೆ. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಆಚೆ ಕಡೇದು ನೂರೆಂಟು ತಾಪತ್ರಯಗಳ ನಡುವೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪೇ ಇರೊಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಕೆಲವರು ಹೆಂಗಸರು ಮನೇಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು T.V. ನಲ್ಲಿ ಸೀರಿಯಲ್ಸುಗಳನ್ನ ನೋಡತಾ ನೋಡತಾ ತಮಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವುದನ್ನ ಮರೆತು, ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಆ ರೀತಿ ರೋಮಾನ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊತಾ ಇರತಾರೆ. ಅಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಅನ್ನೋ ಪ್ರಾಣ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಾಗ.....”

“ಆಯ್ತು, ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ..... ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಿ ಅಂತ ಹೇಳಬಾರದೆ?” ವಾದ್ಯಾರ್ಗೆ ಮಾತಾಡೋಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ ಗಂಟೆ ಕಳದ್ರೇನೂ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೊಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವ ಆಗಿತ್ತು.

“ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರತಾ ಇದ್ದೆ - ಅಂಥಾ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ಪರಂಗೀಯವರು ಹೆಂಡತೀರನ್ನು ಆದೇಂಥದೋ Candle light dinner ಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗೀನೋ, ಇಲ್ಲಾ ವಜ್ರದ ಒಡವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ದಿನ ಬಚಾವಾಗಿ ಇರತಾರಂತೆ.... ನಾನೇನೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸಲ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಖುಷಿರಾಹೋಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಂದೆ ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಯಿತು.”

“ನಂಗೆ ಈಗಲೇ ನಾಕು ಮಕ್ಕಳು ಆಮೇಲೆ ಖುಷಿರಾಹೋಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ....?”

“ಖುಷಿರಾಹೋ ಬೇಡ - ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ತೋರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾ - ಅಷ್ಟೆ”

ಅವರನ್ನ ಇವರನ್ನ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹವಣಿಸ್ಕೊಂಡದ್ದೂ ಆಯಿತು, ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೆಲುಕೋಟೇನಲ್ಲಿ ಅವರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಆಗ್ರಾ ಕಡೆ ರೈಲು ಹತ್ತಿದ್ದೂ ಆಯಿತು.

ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಂಚ್ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡಾಗ ವಾದ್ಯಾರ್ ಎಷ್ಟು ಕರೆಕ್ಟಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದುಕೊಂಡ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಯಾವಾಗ ನೋಡು ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಹಿಡಕೊಂಡು ವಟವಟ ಅಂತ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವೈದೇಹಿ ಇವತ್ತು ಈ ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ಎದುರಿಗೆ ಅದೇನೋ ಕನಸು ಕಾಣತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ!

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಏನೇನೋ ಅವನದೇ ಯೋಚನೆಗಳು. ಅಲ್ಲ ಈ ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ಕಟ್ಟಿಸೋದಕ್ಕೆ ಆ ಷಹಜಹಾನ್ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರಬಹುದು? ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇದ್ದಿರಬೇಕಲ್ಲ ಅವನು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹೊಡಕೊಂಡಿರಬಹುದು? ನಮ್ಮ ಆಫೀಸು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಂಥಾ ಆಸಾಮಿ ಆವಾಗ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡೂ ಬೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಷಹಜಹಾನು ಕೊನೆಗೆ ಹೆಂಡತೀನ ತಂದು ನೀಲಸಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರತಿತ್ತು.....

“ರೀ, ನೀವೂ ಇದ್ದೀರಿ ಗಂಡಾ ಅಂತ - ಆ ಷಹಜಹಾನ್ ನೋಡಿ.... ಹೆಂಡತೀ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಂತ ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ!”

ಅಯ್ಯೋ ರಾಮನೆ! ಇಲ್ಲೂ ಶುರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳಾ, ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರೂ.... ಅನ್ನೋ ಥರಾ

“ನನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಏನೇ ಹೋಲಿಕೆ? ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಅವನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ನಾನು.....”

“ನೀವೂ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಂತ - ಅದೇನೋ ಹೇಳತಾರಲ್ಲ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲ ಕಾಸಿಲ್ಲ, ಸಂಪತ್ಕೈಯಂಗಾರಿ ಅಂತ, ಆ ರೀತಿ.”

ಈ ಸಂಪತ್ಕೈಯಂಗಾರಿ ಗಾದೇನ ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಾರಿ ಕೇಳಿರಬಹುದೋ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಮೈಯೆಲ್ಲ ಉರಿದುಹೋಗಿ, ತಲೆಯೆಲ್ಲ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಅಂಥಾ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಹೇಳಿ ತೀಟೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಾ ಇದ್ದ, ಈವತ್ತೂ ಹಾಗೇನೇ.

“ಮತ್ತೇ ಅವನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡೋ ಹದಿಮೂರೋ ಮಕ್ಕಳು.....”

“ನಾನೂ ನಿಮಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಕೊಡತಾ ಇದ್ದೆ - ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅನ್ನ ಹಾಕೋ ತಾಕತ್ತು ನಿಮಗೆ ಇದ್ದಿದ್ರೆ”

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತಲೆ ಬಿಸಿ, ಮಾತೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಡಲೊಲ್ಲದು.

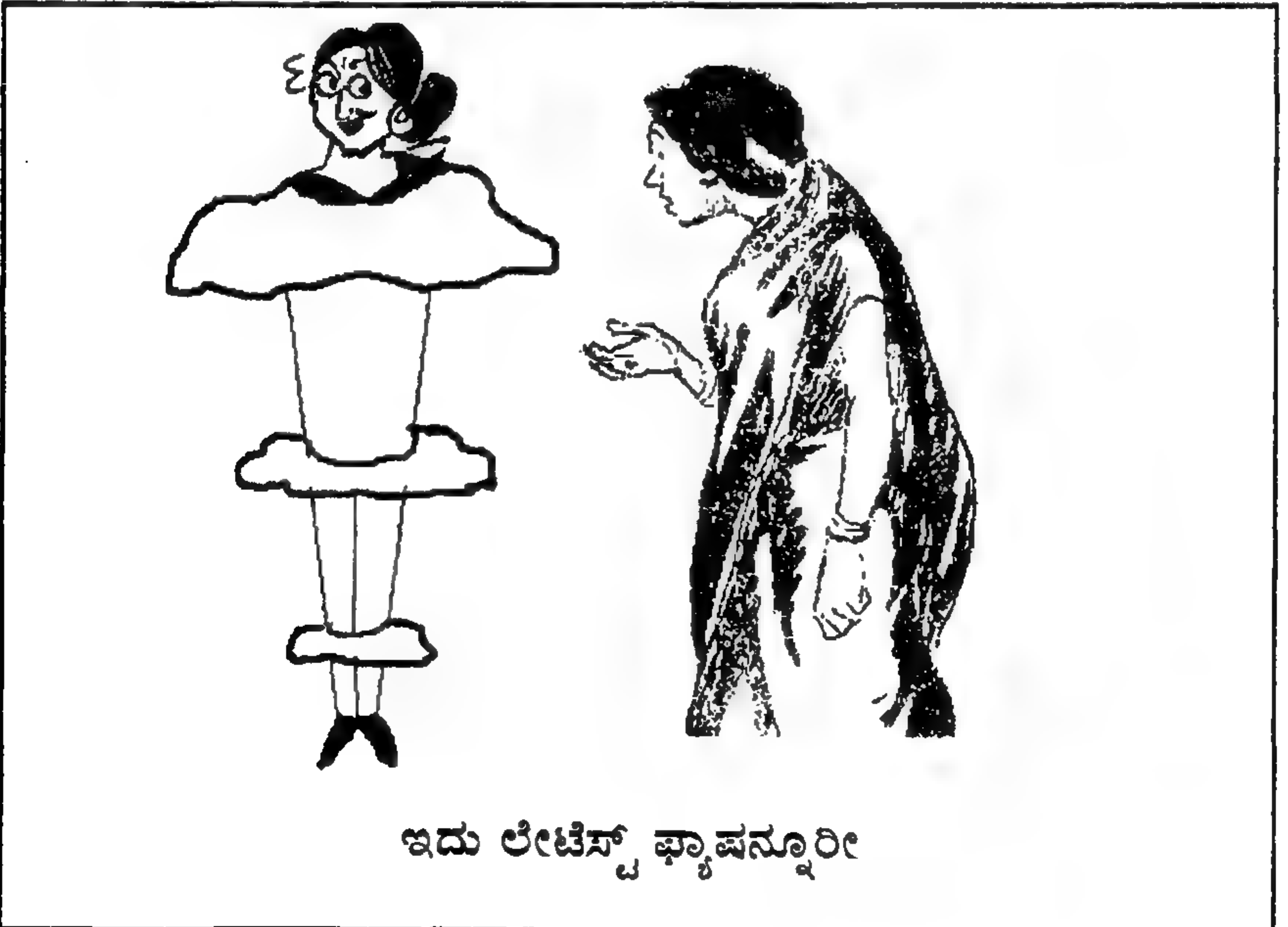
“ಅದನ್ನ ಅವನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು.... ಅದನ್ನ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು.....”

“ಆಯ್ತು, ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ.....”

“ಕೊನೇ ಮಗೂನ ಹರಿಗೇ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಳಲ್ಲ..... ಅದಾದ ಮೇಲೆ”

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿತು ಅವರ ಎರಡನೆ ಹನಿಮೂನು.

ಅವತ್ತೇ ಸಾಯಂಕಾಲದ ರೈಲಿಗೆ ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟದ ದೇವರ ಥರಾ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡದೀರ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಡೆ ಹೊರಟರು.

ಟೈಟಾನಿಕ್ ಟೂ

- ಶಿವು

ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುವ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಕೇತವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಂದು ಸಂಜೆ ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳು ಆಗಸವನ್ನು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಆವರಿಸಿದ್ದವು. ಆಗಲೋ, ಈಗಲೋ, ಶುರುವಾಗಬಹುದಿದ್ದ ಮಳೆಗೆ ಹದರಿ, ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸದಸ್ಯರು, ಅಂಗಣದ ಹುಲ್ಲುಹಾಸನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗಲಾಟೆ. “ಯುವಕನೆ, ತುಡುಕು ಕಠಾರಿಯನು, ಕರೆ ರಣಮಾರಿಯನು....” ಎಂದು ಕವಿ ಹಾಡಿದಂತೆ, ಸದಸ್ಯರು ಬಡಪಾಯಿ ಬೇರರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. “ಒಂದು ಡ್ರಾಫ್ಟ್, ಎರಡು ಲಾರ್ಜ್, ಆರ್ಸಿಫ್ ಎಲ್ಲಿ, ರಾಜಾಮಸಾಲಾ ಬೇಗ....” ಎಂಬ ಕೂಗಾಟಗಳ ನಡುವೆ, ನಾನು ಸುತ್ತಣ ಟೇಬಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ರಾಘು, ರೆಡ್ಡಿ, ಮಹದೇವ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಆಟೋದಂತೆ, ಸರಕ್ಕನೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೇರರ್ ಜೋಸೆಫ್‌ನ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು, “ಎಂಗೇ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದೆ. “ರೂಮ್ ಎಟ್ಟಲೆ ಇರುಕ್ಕಾರ್” ಎಂದು ಅವ ಹಳೆಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಗೆಲೆಯರು ದೊರಕಿದ ಸಂತಸದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಎರಡರಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಜಗಿದು, “ರೂಮ್ ಎಟ್ಟು” ಸೇರಿದೆ.

“ಶಿವು ಬಂದ, ಅವನ್ನ ಕೇಳೋಣ, ಪೊಖ್ರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ ಸ್ಫೋಟಿಸಿದ ಬಾಂಬಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿರಬಹುದು ಶಿವು?” ರೆಡ್ಡಿಯ ಸವಾಲು.

“ಆಬುವಿಂದ ಬರಾಮಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕಾರಂತರು ಬರೆದ ಹಾಗೆ, ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಪೊಖ್ರಾನ್‌ನಿಂದ ಪೋಸ್ ಗಾರ್ಡನ್ನಿಗೆ. ಇನ್ನೇಲೆ ಜಯಲಲಿತ ಬಾಲ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಏನಾಗತ್ತೆ ಅಂತ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡೆ.

“ಸೌತ್ ಸೌತ್ ಡಯಲಾಗ್ ಅಂದರೇನೋ?” ಪಿ.ಆರ್. ಕೇಳಿದ.

“ಜಯಲಲಿತಗೂ ಹೆಗ್ಡೆಗೂ ನಡೆಯೋ ಪ್ರೇಮಕಲಹ. ಅಷ್ಟೂ ತಿಳಿದೇನೋ. ಅದಿರ್ಲಿ ಈಗ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿರೋ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವಾಗ ಟರ್ನರೌಂಡ್ ಆಗುತ್ತೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹೇಳ್ತೀರಾ?” ರಾಘು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಆಟೋ ಉದ್ಯಮದ ರಿಸೆಷನ್ ಅವನ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತ್ತು.

“ಟರ್ನರೌಂಡ್ ಇರ್ರಿ, ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾತರಹ ಎಬೌಟ್ ಟರ್ನ್ ಆಗ್ಗೇ ಇದ್ರೆ ಅದೇ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ. ಅಲ್ಲಾ ಟೈವಾನ್ ಅಂತಹ ಒಂದು ಪುಟಾಣಿ ದೇಶ ಜಗತ್ತಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಲೆಲ್ಲಾ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸ್ತಾ ಇರೋವಾಗ, ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿರೋ ಜನ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದು ನಾವು

ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ?" ಪಿಂಟೋ ಒಂದು ಫಿಲಸಾಫಿಕಲ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದ.

“ಸದ್ವು!”

ಎಲ್ಲರ ಕತ್ತುಗಳೂ ಆ ಶಬ್ದ ಬಂದಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದವು. ದೇವು ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ.

“ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯನ್ನ ಹೀಯಾಳಿಸುವುದನ್ನ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಎಂತಹ ಪವಿತ್ರದೇಶ ನಮ್ಮದು. ವಾಸಿಷ್ಠ, ಮೈತ್ರಾವರುಣ.....ಜೋಸೆಫ್. ಒಂದ್ ಲಾರ್ಜ್, ಐಸ್ ಇರ್ಲಿ... ರುದಿಸಿದ ನಾಡು ಇದು. ಬಹು ವರ್ಷಗಳ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣಯುಗ ಉದಯವಾಗುತ್ತಿರೋ ಈ ಆಮೃತಫಲಿಗೇಲಿ ಇಂತಹ ಮಾತೇ? ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ, ಪಿಂಟೋ ದ ಪೈಂಟ್ ಸೈಜ್ಡ್, ನೀನಿನ್ನೂ ಅರೀದ ಹಸುಳೆ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೀನಿ...” ಅನ್ನುತ್ತಾ ದೇವು ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದ ಟೇಬಲ್ ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಅಲಂಕರಿಸಿದ.

ಪಿಂಟೋಗೆ ತೇಜೋವಧೆ ಆಗಿದ್ದು ಪಿ.ಆರ್.ಗೆ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. “ದೇವು, ಮೇರಾ ಭಾರತ್ ಮಹಾನ್ ಇರಬಹುದು. ಒಪ್ಪೋತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಸುವರ್ಣಯುಗ, ಆಮೃತಫಲಿಗೇ ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ಯೂರ್ ಬಂಕಮ್. ಅಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜ್ ನೋಡು, ಚೈನಾ ನಮ್ಮ ನಂಬರ್ ವನ್ ಶತ್ರು ಅಂತ ಪ್ರಲಾಪಿಸ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಹ್ಯಾಟ್ ಇಲ್ದೇನೆ ಹಿ ಈಸ್ ಟಾಕಿಂಗ್ ಥ್ರೂ ಇಟ್. ಇನ್ನು ಆ ಕೊಯಲಿಷನ್ ಸಹಭಾಗಿಗಳೋ, With friends like that who needs enemies? ಅನ್ನೋಹಾಗಿದಾರೆ.

ಅದ್ವಾನಿನೋ ಹಿಡನ್ ಅಜೆಂಡಾ ಇಲ್ಲಾ, ಪ್ರಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕು ಅಂತ ಗಿಣೇ ತರಹ ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಸಾಲ್ವಡಾರ್ ಡಾಲೀ ಏನಾದ್ರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸರ್ವಿಯಲ್ ಪೇಂಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸ್ಕೋತಾ ಇದ್ದ ಅನ್ನೋದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ... ದೇಶದ ಎಕಾನಮಿ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗ್ರಾ ಇದೆ ಅನ್ನೋ ಪರಿವೇನೇ ಯಾರಿಗೂ ಇರೋಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಿರೋ ತೀವ್ರ ಬಡತನ, ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನಾದ್ರೂ ಪರಿಹಾರಾನ ಆಲೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆನು ಈ ಜನ?”

ದೇವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೇ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು, ಅವನ ಮುಖಭಾವ ನೋಡಿದ್ರೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದು ಗುಟುಕು ಹೀರಿ ಅವ ಶುರುಮಾಡಿದ.

“ಪರಿಹಾರ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಅದನ್ನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರೋದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗ್ತಾ ಇದಾರೆ ಈಗ.”

“ಪರಿಹಾರ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾರ್ಯೇ? ನಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ.”

“ಹಿಡನ್ ಅಜೆಂಡಾ ಅದು, ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ?”

“ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿತು?”

“ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪೆರ್ಲಾಕ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಭಕ್ತ ಆಗಿರೋದು, ಕಡಲೇಪುರಿ ತಿನ್ನುಕ್ಕೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ಯಾ? ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಅವರ ನಡವಳಿಕೆ, ಹೇಳಿಕೆಗಳು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಕೇರ್‌ಪುಲ್ಲಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ನಾನು, ಏನಾದ್ರೂ ಕ್ಲೂ ಸಿಗುತ್ತಾ ಅಂತ”

“ಸಿಕ್ಟೇನು ಏನಾದ್ರೂ ಕ್ಲೂ?”

“ಸಿಕ್ಟೇ ಏನು? ಮೂರು ಕ್ಲೂಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮೊದಲೇದು, ಚೈನಾ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೇ ಶತ್ರು ಅಂತ ಜಾರ್ಜ್ ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ.... ನಾವು ಅಣು ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸೋ ಹಕ್ಕನ್ನ ಕಾದಿರಿಸಿರ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಿಸಿದ್ದು ಎರಡೇ ಕ್ಲೂ. ಅದನ್ನೂ ಜಾರ್ಜ್ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇವೆರಡು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನ ಮೊದಲು ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನನಗೂ ಪಿ.ಆರ್.ಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ಮಾತುಗಳ ಮರ್ಮ ತಿಳಿತು.”

“ಏನದು?”

“ಅದನ್ನ ವಿವರಿಸೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೂರನೇ ಕ್ಲೂನೂ ನೀವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ನಿವ್ಯಾರಾದರೂ?”

“ನೋಡಿದ್ದೇ ಏನು, ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ., ಸ್ವಾರ್ ಸ್ಪೋರ್ಟ್, ಉದಯ....”

“ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಜೆ ಬರುತ್ತಲ್ಲಾ. ಒಂದು ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕ ನಿಂತೊಂಡಿರ್ತಾನೆ. ನದೀಲಿ ಒಂದು ದೋಣಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. ಆ ಮುದುಕ ವಕ್ರ ವಕ್ರವಾಗಿ ಮೈ ಕೈ ಆಡಿಸ್ತಾ ಆ ದೋಣಿ ತರುಣೀರಿಗೆ ಏನೋ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಹಿನ್ನೆಲೆಲಿ ವಂದೇಮಾತರಂ ಹಾಡು..... ಅದು ಮೂರ್ನೇ ಕ್ಲೂ. ಅದನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡನ್ ಅಜೆಂಡಾ ಬಗ್ಗೆ ಸಡನ್ನಾಗಿ ಅರಿವು ಫ್ಲಾಷ್ ಆಯ್ತು.”

ದೇವು ತನ್ನ ನೆರೇಷನ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುಂಡಿನ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

“ಅಬ್ಬ ಒಂದು ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ಚಿತ್ರಕಥೆ ತರಹ ಇದೆ ಈ ಅಜೆಂಡಾ. ಅದಕ್ಕೇ ಅದನ್ನ ನಿಮಗೆ ಫಿಲ್ಮ್ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ತರಹಾನೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಗೊಂಡ್ವಾನಾ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರ್ನ ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?”

ನಿರುತ್ತರ.

“I thought as much. ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈಗಿನ ಭೂಖಂಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಂಟಾರ್ಟಿಕಾ ಹತ್ರ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ

ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲಾ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಈಗ ಇರೋ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಭರತ ಭೂಖಂಡ ಸಹಾ ಹೀಗೆ ತೇಲಿಬಂದು ಏಷ್ಯಾಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಹಿಮಾಲಯಾ ಉದ್ಭವಿಸಿತಂತೆ. ಹಿಡನ್ ಅಜೆಂಡಾದ ಮೂಲತತ್ವ ಈ ಡಿಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ.”

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವು ಇಷ್ಟು ಔಟ್ ಆಗಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

“ದೇವು ತಪ್ಪು ತಿಳೀ ಬೇಡ. ಭೂಗೋಳದ ಪಾಠಕ್ಕೂ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧಾನೋ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಕೊಡಲೇ” ಸಧ್ಯ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವುಗೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ತಗೋ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣನ್ನ. ಹಿಡನ್ ಅಜೆಂಡಾದ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆ ಅಂದ್ರೆ ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಬಡತನ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಜನ ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ?”

“ನನ್ನ ಮಗಾ ಅಂತೂ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಪ್ಪ” ರಾಘುವಿನ ಪ್ಲಿಪೆಂಟ್ ಉತ್ತರದಿಂದ ದೇವುಗೆ ರೇಗುತ್ತೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ ಆದರೆ ದೇವುಗೆ ಆ ಉತ್ತರದಿಂದ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾದಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತು.

“ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್, ಹಿಡನ್ ಅಜೆಂಡಾದ ಪ್ಲಾನೂ ಅದೇನೇ. ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರನ್ನೂ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸಿಬಿಡೋದು.”

“ಹ್ವ ಹ್ವ, ಅದೇನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಾನೇ. ವೀಸಾ ಯಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ?”

“ಅಲ್ಲೇ ನೋಡು ಮಜಾ ಇರೋದು. ಜಾರ್ಜ್ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಆಪ್ಷನ್, ನಂಬರ್ ವನ್ ಎನಿಮಿ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಚೈನಾನ ಕೆಣಕಿದ್ರೆ ಅವರೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ? ಪ್ರಿಯೆಂಪ್ಟಿವ್ ಅಟಾಕ್ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಟಾಮಿಕ್ ಮಿಸೈಲ್ ಪ್ರಯೋಗಿಸ್ತಾರೆ. ಹೌದೋ, ಅಲ್ಲೋ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೇನೆ ನಮ್ಮ ಜಾರ್ಜ್ ಚೇನೀಯರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರ್ತಾನೆ.”

“ಏನಂತ?”

“ನೀನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಂಬ್‌ಗಳನ್ನ ಹಿಮಾಲಯದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ ಅಂತ. ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರದ ಆಸೆಗೆ ಚೇನೀಯರು ಬಾಂಬ್ ಹಾಕ್ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಆ ಬಾಂಬಿನ ಸ್ಫೋಟಕ್ಕೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಕಿತ್ನೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡತ್ತೆ.....”

“ಯಾವ ಜಾಯಿಂಟು?”

“ಇನ್ಯಾವ್ವು. ಭರತಖಂಡ ಏಷ್ಯಾಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ಅದು. ಜಾಯಿಂಟ್ ಕಿತ್ತುಹೋದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿ ತೇಲುಕ್ಕೆ ಶುರು. ಹೀಗೆ ತೇಲ್ತಾ ಇರೋ Ship of state ನ ಚೇನೀ ಸಬ್ ಮೆರೀನ್‌ಗಳು ಎಳಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಹತ್ತ

ಬಿಟ್ಟಿಡತ್ತ್ಯೆ ಮುದುಕನ ಸೈನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್, ದೋಣ ತರುಣೀರು, ನೆನಪಿದೇ ತಾನೆ?"
"ಚೇನೀಯರು ಹೇಳಿಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು. ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅವು?"

"ಅಷ್ಟೂ ತಿಳಿದೇನೋ. ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇ ಇದ್ರೆ, ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಬಿಡ್ಬೇವೆ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಇರುಲ್ವೇ. ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಹಿಮಾಲಯಾ ಎಲ್ಲಾ ಅವರ ಬಾಂಬ್‌ಗಳಿಂದ್ಲೇ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಆಗ್ಬೋಗಿರತ್ತಲ್ಲಾ."

"ಆಮೇಲೇನಾಗತ್ತೇ?"

"ಇನ್ನೇನಾಗತ್ತೆ. ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಸಂಧಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ನೂರು ಕೋಟಿ ಜನ, ಒಟ್ಟಿಗೆ west coast ನಿಂದ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಆ ದೇಶದ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು? ಬಾಂಬ್ ಹಾಕೋಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ."

"ಯಾಕೆ?"

"ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಫಾಲೌಟ್ ಮನೆ ಬಾಗ್ಲಲ್ಲೇ ಆಗ್ಬಿಡಲ್ವೇ."

"ಮತ್ತೆ ಏನಾಡ್ತಾರೆ ಅವು?"

"ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಭಜನೆ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಚರ್ಚು, ಸಿನಗಾಗು, ಮಾಸ್ಕು, ಕೊನೆಗೆ ದೇಶಭಕ್ತ ಇಂಡಿಯನ್ ಅಮೆರಿಕನ್‌ಗಳಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್‌ನ ಮೊದಲ ಸೀನ್ ಇದು. ಎರಡನೇ ಸೀನ್ ಇಂದ್ರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ. ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಕೂಗು ಇಂದ್ರ ದೇವನ ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಪ್ಸರಾ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಮ್ಯಾರಿಲಿನ್‌ಳ ತವರೂರಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ಆಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದ್ರದೇವ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಚರ್ಚೆಯ ನಂತರ ಈ ರನ್ನವೇ ಪಿಪ್ ಆಫ್ ಸ್ಪೇಟನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ವರುಣ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಕುರಿತು ಆಜ್ಞೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

Scene shifts to American pacific rim.

ಪ್ರಳಯವನ್ನು ನಾಚಿಸುವಂತಹ ಘೋರ ಮಳೆ, ಬಿರುಗಾಳಿ, ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಜನಗಳ ಹಾಹಾಕಾರ. ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕಂಬನಿ ತುಂಬಿದ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ತಪೋಭೂಮಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಳುಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಮೂರನೆಯ ಸೀನ್. ಪಾರ್ವತಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರು, ತಮ್ಮ ಮಗ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯನೊಡಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಾರ್ವತಿಯ ಮನ ದುಗುಡದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. "ಇದೆಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ. ಮಹಾಭಾರತ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಂತಹ ನಾಡಿಗೆ ಈ

ಗತಿಯೇ. ಆ ಪುಣ್ಯ ಸಂತತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿರ್ನಾಮ! ಸಲ್ಲದು ಪತಿವರ್ಯ, ಖಂಡಿತ ಸಲ್ಲದು" ಎಂದು ನಾಟಕದ ಡಯಲಾಗ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರ ನಸುನಗುತ್ತಾ "ಗಿರಿಜೆ, ಆ ಸಂತತಿ ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿಲ್ಲ ಪ್ರಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು. ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಹತ್ತಿರದ ಬೇ ಏರಿಯಾ ದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆ ಲೈಫ್ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮಗನ ನಾಮಾಂಕಿತವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಈವರು ಭರತವಂಶದ ಕೀರ್ತಿ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ?"

"ಹ್ಲಾ, ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಧಡೂತಿ ಮಹಿಳೆ, ಆ ನರಪೇತಲ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರವರು ಪ್ರಭು?"

"ಲಲಿತೆ, ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಜಯಲಲಿತ. ಆತ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ. ಆವರೀವರೂ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪಸರಿಸುವುದು ವಿಧಿ ಲಿಖಿತ. ಬನ್ನಿ ಇನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳೋಣ."

ದೇವು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಬಾಹ್ಯಲೋಕದ ಪರಿವೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್‌ನ ನಿರೂಪಿಸಿದ. ದೇವು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಮೇಲೆ "ದೇವು, ದಿನಾಗಲೂ ಆರೂವರೆಗೆ ಬರೋನು, ನೀನು. ಇವತ್ಯಾಕೆ ಲೇಟು?" ರೆಡ್ಡಿ ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು ಟೈಟಾನಿಕ್ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತ ಹಟಮಾಡ್ತಿದ್ದಳು ಕಣೋ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳನ್ನ ಆ ಪಿಕ್ಚರ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ" ಅಂದ ಕಲ್ಪನಾಪ್ರವೀಣ ದೇವು.

ಪೋಖ್ರಾನ್‌ನಿಂದ
ಪೋಶ್ ಗಾರ್ಡನ್‌ಗೆ ಎರಡೇ
ನಿಮಿಷ ಅಂತೆ ಅಗ್ನಿ ಕ್ವಿಪಣಿಗೆ

ನಶ್ಯ ಪುರಾಣ

- ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

ಮಳೆಗಾಲದ ಒಂದು ದಿನ. ದಟ್ಟಿಸಿದ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳು ಒಂದಿನಿತು ಸರಿಯುವ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ. ನೆಲದ ಹಸಿ ಆರದಂತಹ ಜಿನುಗು ಮಳೆ, ಅಶ್ವಿನಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆರಿದ್ರಾವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಳೆಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದು ಬಂದು ಇಳೆಯನ್ನು ತೊಯ್ಯಿವೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗಂತೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸವಾದರೆ ಮಸಿಕುಡಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದ ಮಾಜಿ ಶಾನಭಾಗ, ಕರಣಕ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಮಳೆಯ ಸೋನೆಯ ಸಂದು ಕಡಿಯುವುದೋ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ, ಇಂತಹ ಒಂದು ಜಡಭರಿತ ಜಡಿಮುಗಿಲ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆದ್ಯಾವ ಮಾಯೆಯೋ ಏನೋ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೋಡ ಸರಿದು ಮಳೆ ನಿಂತು ಎಳೆಬಿಸಿಲು ಗಿಡಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದೆ. ಶಾನಭಾಗ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನವರು, ಕುಲಕರ್ಣಿ ರಾಮರಾಯರು ತಲೆಗೆ ಮಂಕಿಕ್ಯಾಪ್ ತೊಟ್ಟು ಉಣ್ಣೆಯ ಶಾಲು ಹೊದ್ದು ಎಡಗೈಲಿ ಪಂಚೆಯ ಚುಂಗನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಿನ ನೀರಿನ ಹೊಂಡವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರುತ್ತಾ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಮಣ್ಣ: ಏನ್ ಮಳೆಗಾಲ ಅಂತೀನಿ ಈ ವರ್ಷ. ಇಂಥ ಮಳೆಗಾಲ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾನ್ ನೋಡಿಲ್ಲ ಏನು ಗಾಳಿಯ ಆರ್ಭಟ! ಎಂಥಾ ಮಳೆಹನಿ! ಒಂದೊಂದು ಹನಿಯೂ ಆಲಿಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಂತೆ ತಲೆಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಸತ್ತೇ ಹೋಗ್ತಾರೆ!

ಶಾಮಣ್ಣ: ಬರೀ ಮಳೆ ಆದರೆ ಒಂದು; ಜತೇಲಿ ಗಾಳಿ ಬೇರೆ. ಏನು ಜಟಿಜಟಿ ಮಳೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಳೆ ಸಂದು ಕಡಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಾಣದೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಆದಂತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡ್ರೂ ನೀರು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೂ ಹನಿ! ಮನೆ ಒಳಗೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತರಹ ಇಡೀ ಮೈ ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟಿದಂತಾಗಿದೆ. ಏನು ಎಷ್ಟು ದಿವ್ವ ಅಂತ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಮೂರೊತ್ತೂ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ತಿಂದೊಕ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು? ನನಗಂತೂ ಹುಚ್ಚೇ ಹಿಡಿದ್ದಾಂಗಾಗಿತ್ತು, ಇಷ್ಟು ದಿವ್ವದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು - ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ - ಬಿಸಿಲು ಅಂತ ಕಂಡದ್ದಿದ್ರೆ, ಇವತ್ತೇ ನೋಡು, ಇದೂ ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಂದು ತಿಳಿಯದು. ಆದ್ರೂ ಆದದ್ದಾಗಲಿ ಅಂತ ದೇವ್ರ ಮೇಲೆ ಭಾರಾ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಇವಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು.... ರಾಮಣ್ಣ, ನಶ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಈ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಥಂಡಿ, ಶೀತ, ಗಂಟಲು ಮೂಗು ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಹೋಗಿದೆ.

ರಾಮಣ್ಣ: ನಾನು ಈ ಎಂಟು ದಿವ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನೋಡು ಬಹುಶಃ ನಶ್ಯದ ಬುರುಡೆ ತಳ ಕಂಡಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣ್ತದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಇದ್ರೆ ಹಾಕು, ಇಲ್ಲಾಂದೆ ನನ್ನ ದೂರ್ದೇಡ ಮಾರಾಯ, (ನಶ್ಯದ ಕುಡುಕೆ ಕೊಡುವನು,

ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ನಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ, ಆ.... ಆ.... ಕ್ಷಿ, ಎಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಶೀನುವನು)

ಶಾಮಣ್ಣ: ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಶ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಾಂಗ್ ಇದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಹಗುರಾಯ್ತು ನೋಡು.

ರಾಮಣ್ಣ: ಇದು ನಮ್ಮ 'ಪುಡಿ ನಾಗಣ್ಣನ ನಶ್ಯ' ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಯ ಇಟ್ಟರೂ ಅದರ ಪವರ್ ಒಂಚೂರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನನಗಂತೂ 'ನಾಗಣ್ಣನ ನಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯ' ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶಾಮಣ್ಣ: ಹೌದೌದು. ನನಗೂ ಹಾಗೇನೆ. ಆದರೇನು? ನಮ್ಮ ಇವಳಿಗೆ ಅದೇನೋ ನಶ್ಯ ಅಂದ್ರೇ ಅಲರ್ಜಿ. ಅದೇನ್ ಹೊಲಸು. ಹೀಗೆ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆನ ನಶ್ಯದ ಬುರುಡೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಜನಾ ಏನಂದ್ಕೋತಾರೆ? ಛೀ! ಅಸಹ್ಯ, ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟಾಗೋದಿಲ್ಲೆ? ಅಂತ ಒಂದೇ ಸವನೆ ವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಚಟ್ಟ ಹತ್ತಿದ್ದೂ ಪರ್ವಾಯಿಲ್ಲ ಚಟ ಬಿಡಕಾಗಲ್ಲ ಅಂತ ನಂದು. ಅಂದ್ವಾಗೆ ಈ ನಶ್ಯದ ಚಟ ಅಂತಹ ನಿಕ್ಕಷ್ಟ ಏನಲ್ಲ ಚಟಗಳಲ್ಲೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಂತಾರೆ. "ನಶ್ಯ ಸಾವ್ಕಾರಿ, ಎಲೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಬೀಡಿ ಬಿಕನಾಸಿ" ಅಂತ ಗಾದೆನೆ ಇದೆ. ಎಂತೆಂತಹ ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಹಾರಾಜರೆದುರಿಗೆ ನಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ವಾಚಿಸತೊಡಗಿದರೆಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಮಹಾರಾಜರೇ ಯಾಕೆ ಇಂದ್ರ, ದೇವೇಂದ್ರ ಸಹ ತಲೆದೂಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಶ್ಯವನ್ನು 'ಜ್ಞಾನಚೂರ್ಣ' ಅಂತ ಹೇಳೋದು ಹಿರಿಯರು. ಆದರೆ ಎಲೆ ಹಾಗಲ್ಲ, ಪಕ್ಕಾ ವ್ಯವಹಾರಿ. ಸ್ನೇಹ, ಸಂಬಂಧ, ವ್ಯವಹಾರ ಕುದುರಲಿಕ್ಕೆ ಸದಾ ಸಹಕಾರಿ, ಎಂತಹ ವೈರತ್ವ ಇದ್ದರೂ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಡ ಅನ್ನೋದುಂಟೆ? ಬೇಡ ಅನ್ನಬಾರ್ದು ಅನ್ನೋದು ನಿಯಮ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವೂ ಹೌದು ಇನ್ನು ಬೀಡಿ ಬಿಡಿ. ಮುಂಡು ಬೀಡಿಯೋ, ಮೊಂಡು ಬೀಡಿಯೋ ಎಂಥದೆ ಆದ್ರೂ ಬುರ್ನಾಸೆ. ಅದು ಬೀಡಿ ಇರಲಿ, ಸಿಗರೇಟಿರಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನ ಹಚ್ಚಿದವರಿದ್ದಾರೆಯೆ? ಹಚ್ಚಿದರೆ ಅದ್ಕೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆ, ಘನಸ್ಥಿಕೆ ಅಂತಾರೆಯೆ? ಆದರದೇ ನಮ್ಮ ನಶ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವರ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೊರೆದರ್ಬಾರ್ ತನಕ ಮರ್ಯಾದೆ ಇದೆ. ಆದರಿದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರಿಗೆಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಆಗ್ಬೇಕೇಳಿ?

ರಾಮಣ್ಣ: ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ, ನೀ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನದು ಬೇರೆ ಅಪೀಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಶ್ಯದ ಬುರುಡೆ ತಳದ ಚಟಿಕೆ ನಶ್ಯಾನೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿಸ್ತು ಅಂದ್ರೆ ನಶ್ಯದ ಮಹಾತ್ಮೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿರಲೇಬೇಕು. 'ನಶ್ಯದಾನಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ದಾನವು ಇಲ್ಲ! ನಶ್ಯವು ಅವಶ್ಯ ಮೂಗಿಂಗಿ! ಜನಗಳಿಗೆ ನಶ್ಯದಿಂದಲೇ ಶಾಂತಿ ಸಂಪದವು!'

ಶಾಮಣ್ಣ: ಅಡ್ಡಿಲ್ಲಾ ಮಾರಾಯ್ತೆ, ನೀವೂ ಕವನ ಕಟ್ಟೀರಿ ನನಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಮಣ್ಣ: ಕವನ ಕಟ್ಟೇನೋ, ಕುಟ್ಟೇನೋ ಅಂತೂ ನಶ್ಯದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಚಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ಮೋಡ ಎದ್ದಿದೆಯಪ್ಪಾ ಮನೆ ಮುಟ್ಟುವುದರೊಳಗೆ ಮಳೆ ಬಾರದಿದ್ದೆ, ಸಾಕು ಬರ್ಲಾ?

ಕ್ರಿಕೆಟ್ ದರ್ಶನ

- ಪ್ರಕಾಶ್

ಒನ್‌ಡೇ ಕ್ರಿಕೆಟಿನ ವೈಭವವನ್ನು
ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತ ನಲಿಯುತ್ತಿಹೆ;
ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮಿನ ತಾಪದಿ ಬೆಂದಿಹ
ಎನ್ನಯ ಕಷ್ಟವ ನೀನರಿಯೆ!

ಇನ್‌ಸ್ಟೆಂಟ್ ರೀಪ್ಲೇ, ಕಷ್ಟದ ಕ್ಯಾಚು,
ಡೈವುತ ಉರುಳುವ ಯೋಧರನು,
ಕ್ಯಾಮೆರ ಕಣ್ಣಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಹಿಡಿಯುವ
ಕರಕುಶಲತೆಯನು ನೀ ನೋಡದಿಹೆ!

ಅಜರನ ಬೌಂಡರಿ, ಸಚಿನನ ಸೆಂಚುರಿ,
ಶರವೇಗದ ಸ್ಪಿಂಗ್ ವೈಭವವ,
'ಹೌಝಾಟ್' ಕೂಗಿಗೆ ಅಂಪೈರ್ ನಸುನಗೆ,
ನನ್ನೇ ಶ್ರಮದಿಂ ನೋಡುತ್ತಿಹೆ!

ನಾನಾ ದಿಶೆಯಿಂ ಬರುತಿಹ ಇನ್‌ಫುಟ್
ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿ ನಾ ಸಂಯೋಜಿಸುವೆ;
ಪಂದ್ಯದ ರಸವತ್ ಚಿತ್ರವ ಮೆಲ್ಲುವೆ
ನನಗಿರುವಾ ಬವಣೆಯ ಅರಿಯುವೆಯೆ?

ಆಟದ ಬಯಲಿನ ದೃಶ್ಯಗಳು
ನಯನ ಮನೋಹರ ಹೊಡೆತಗಳು
ಸೆಕ್ಷೇಟರುಗಳ ಚೀತ್ಕಾರಗಳು
ಕದಲದ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರು ನಾವುಗಳು!

“ಬೊಂಬಾಟ್ ಭಾಷಣ, ಭರ್ಜರಿ ಭೋಜನ”

- ಲೀಲಾಶೇಖರ್

ಶ್ರೀ.....ಶ್ರೀ..... ಯವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ..... ನಿವೃತ್ತ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳು.... ಹೆಸರಾಂತ ಕ್ಯಾಬರೆ ನೃತ್ಯಗಾತಿಯಿಂದ ಕ್ಯಾ..... ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ..... ಬರೇ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ.... ಕ್ಯಾ.... ಬರೆ ನೃತ್ಯಗಾತಿಯೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಒಂಭತ್ತು ಮೊಳದ ಕಚ್ಚೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ನೃತ್ಯ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅನ್ನೋದೇ ವಿಶೇಷ ನೀನು ಖಂಡಿತಾ ಬಾ ಅಂತ ಗೆಳತಿ ಲಲಿತಾ ಪೋನಾಯಿಸಿದಳು. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಷಣ ಕೇಳೋ ಹುಚ್ಚು. ‘ಧಿಮ್ ರಂಗ’ ಅಂತ ಹಾಜರಾಗ್ತೀನಿ... ಇಂಥ ಮೇಧಾವಿಗಳ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾತಿ ಹಾಕಿ, ಹಾಕಿ, ನಾನೂ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಮೇಲೆ ಕರೀ ಅಕ್ಷರ ಬರೆದು ಹೆಸರಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಯಾವ ಸ್ಟೇಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೋ, ಅದೇ ಸ್ಟೇಡ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಬೌಂಡ್ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಟಾಂಪ್ ಇಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಾಂಪ್ಟ್ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ದಿದ್ದವು ಅನ್ನಿ. ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ.

ನಾನು ಭಾಷಣ ಕೇಳೋದೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೇಖನ ಕಳಿಸೋದು ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಸಭೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಕೊಳಕು ಪ್ಯಾಂಟಿನ, ಹರಕಲು ಕೊಟಿನ, ಒಂದು ಖಚಡಾ ಪೈಲು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರುತ್ತಾನೆಯೇ, ಆಸಾಮಿ ಭಾಷಣಕಾರರು ಭಾಷಣ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಎದ್ದು ಏನಾದರೂ ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ, ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಲು ತಿಣುಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಇದೊಂದು ಮಾಮೂಲಾಗಿತ್ತು. ಪಾಪ ಆರ್ಗನೈಸರ್ಸ್ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವನು ಬರೋದು ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಭೆ-ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ, ಕಾಫಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇರ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಂದ್ರೆ ಊಟ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಊಟ ಅಂದ್ರೆ ಜನ ಬರ್ತಾರೆ ಅಂತಲೋ ಅಥವಾ ಒಂದಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಊಟಹಾಕಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋಣಾಂತಲೋ, ಊಟವಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇರ್ತಿತ್ತು. “ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಪ್ರಿಯ ಅಂತ ತೆಂಗಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಊಟ ಅಂದ್ರೂ ಏಣಿ ಹಾಕೊಂದು ಹೋಗ್ತಾರೆ” ಅಂತ ಗಾದೆ ಮಾತೇ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗಿನ ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ಕೋವಾಗ ಯಾರಿಗುಂಟು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಾರ್ತಿ ‘ವಿನೋದಪ್ರಿಯ’ ಅಂತ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಜನ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು - ಜನ ಮರುಳೋ.....ಜಾತ್ರೆ ಮರುಳೋ... ಅಂತ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿನೂ ಖಾಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ್ದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದುವರೆ ಘಂಟೆ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಊಟದ 'ಕ್ಯೂ'ಗೆ ಹಾಜರ್. ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತು, ಮೊಸರನ್ನ, ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಚಪ್ಪ, ಖಾರಖಾರವಾಗಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ಜಾಹಂಗೀರ್ ಲೊಟ್ಟಿ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ತಿಂದಿದ್ದೂ ತಿಂದಿದ್ದೇ... ಈ ಕ್ಯೂ ಇಂದ ಆ ಕ್ಯೂಗೆ ಹಾರಿ ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ಹಾಕಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೊಡೆದರು 'ಅನ್ನದಾತ ಸುಖೀಭವ' ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿದ ಆತ ಪುಣ್ಯವಂತನೇ ಸರಿ - ಬಡಿಸಿ ಬಡಿಸಿ ವಾಲೆಂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸುಸ್ತೋ ಸುಸ್ತು... ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಪಕೋಡ, ಕಾಫಿ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಬಂತು. "ಅಲ್ಲಾರೀ, ಈ 'ವಿನೋದಪ್ರಿಯ'ದವರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ- ಹೌದುರೀ ನಿಜ... ಊಟದ ಐಟಂಗಳನ್ನ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಪ್ಪ, ಒಮ್ಮೆ ಪಲಾವ್, ಒಮ್ಮೆ ಹುಳಿಯನ್ನ, ಆಂಬೊಡೆ.... ಹೀಗೆ ಅಂತ. ಯಾರಪ್ಪನ ಮನೆ ಗಂಟು. ಅದೇ ಆ ದಿವಸ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದ ಪುಸ್ತಕದ ಕಡೆ ಒಂದು ನರ ಪಿಳ್ಳೇನೂ ಕಾಣೆ. ಮನೆ ಮಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟ ಊಟ, ಭಾನುವಾರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಸು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಟಿಟಂಗ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಜನ ಬರದೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾರಂಭ... ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ, ಹೆಂಡತಿ ತಮ್ಮ, ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಸಾಲಾಗಿ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಮೆತ್ತಗೆ ಅವರ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತು "ಯಾರು ಮಾತಾಡಿರೋದು, ಅಂದೆ...." ಅಯ್ಯೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಅಂದ್ರು. ಹೋಗಲಿ ಯಾವ ವಿಷ್ಣು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದೆ. "ಏನು ವಿಷಯವೋ ಏನು ಹಾಳೋ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬಾರದೆ, ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ಮಾತಾಡ್ತಾರಂತೆ, ಅದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಊಟ ಅಂತೆ, 'ಆಗ್ಲೇ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಆಯ್ತು' ಅಂದಾಗ ಎತ್ತಿ ಎರಡು ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಗಿಲೇ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಮುಗಿತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಅಗ್ರದ ಬಾಳೆ ಎಲೇಲಿ ಹಬ್ಬದ ಅಡಿಗೆ ಪಾಯಸದಿಂದ ಕೋಸಂಬರಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಂಗಿತವಾಗಿ ಬಡಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೂಗಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದದ್ದೂ ತಿಂದದ್ದೇ.... ಯಾವುದಾದರೂ ಖಚಡಾ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲದ ಊಟ....

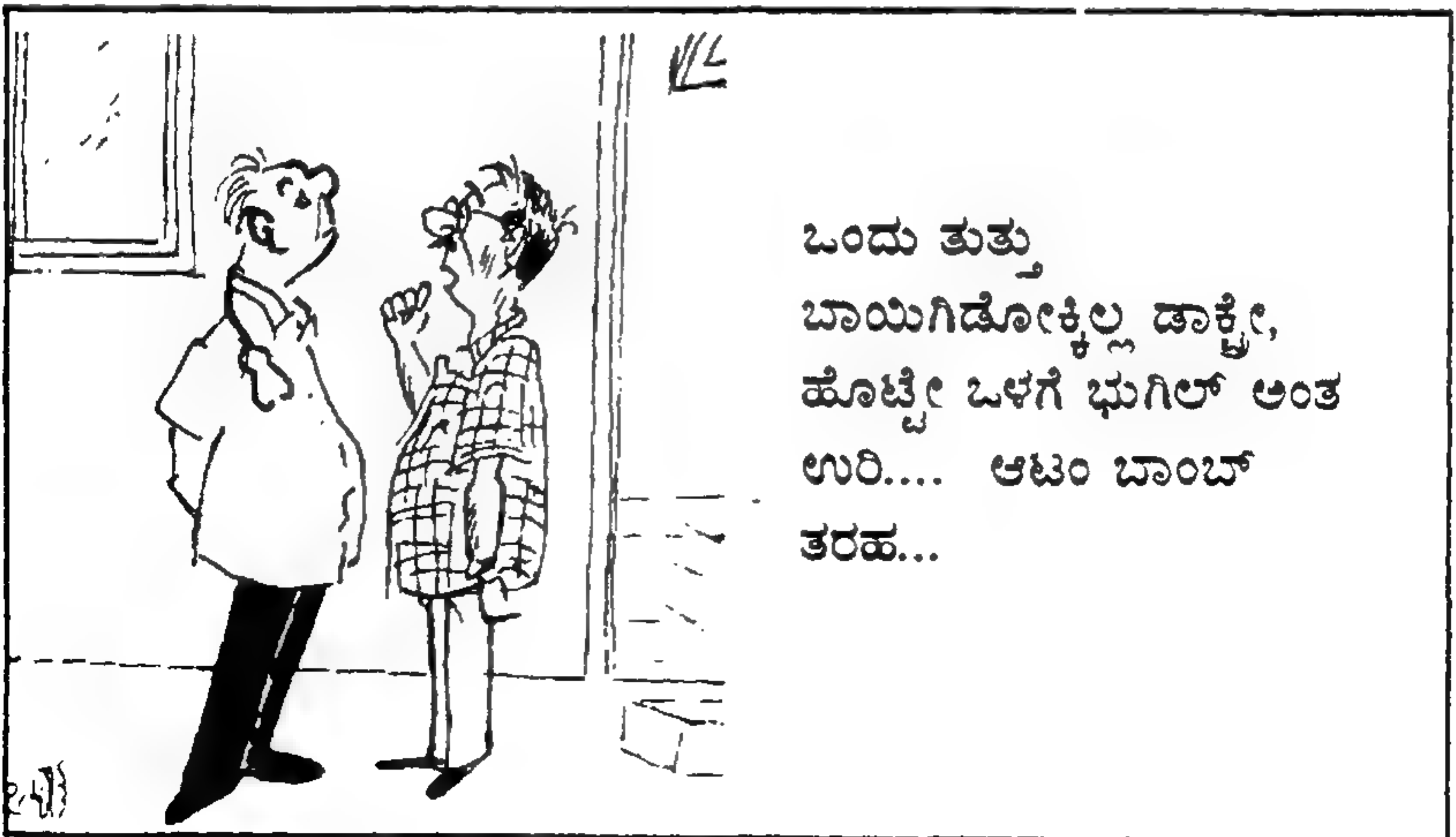
ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ 'ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಲಂ'ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದು ಭಾಷಣ ಬೋರ್ ಆದ್ರೂ ಕೇಳಿ ಊಟ ಹೊಡೆದು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ಘಂಟೆಕಾಲ 'ನಂದಲ್ಲ' ಅಂತ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟರಾಯಿತು. ನೀನು ಯಾಕೆ ಬಂದೆ, ನೀನ್ಯಾರು ಅಂತ ಯಾರು ಕೇಳೊಲ್ಲ - ಖಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಮೈಚೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದವರು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ 'ಊಟ ಬೇಡ ಅಂತ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ.' ಊಟಕ್ಕಿಂತಲೇ ಬಂದೋರಿಗೆ ಭಾಷಣ ಬೋರು. ಇನ್ನೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಕು. "ಅಡ್ಮಿಟ್ ಟೂ ಅಂತ ಹಾಕಿ ಪ್ಲೀಸ್ ಬ್ರಿಂಗ್ ದಿಸ್ ಇನ್‌ವಿಟೇಷನ್ ವಿತ್ ಯೂ" ಅಂತ ಹಾಕ್ಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇರೋರು ಮಾತ್ರ ಬರ್ತಾರೆ. ಓ ಅಂದ್ರೆ ತೊ ಅನ್ನೋಕೆ ಬಾರದವರಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು

ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ಹೊಡೆದು ಹೋಗ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಾರ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗೂ ಹಾಜರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿ “ಭಾಷಣ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಅಲ್ಲವಾ” ಅಂದೆ... ಅವರು ತಡವರಿಸುತ್ತ “ಆ....ಆ... ಭಾಷಣ ಬೊಂಬಾಟಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕೈಲಾಸಂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರಲ್ಲ ಆ ಜೋಕಿಗೆ ನಾನಂತೂ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕೆ” ಅಂದಾಗ ಅವರ ಕಾಲರಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂದು ಅವರು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ನಾ ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ಹೆಸರೇ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೋದ ಭಾನುವಾರ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭ - ಊಟ ಆದ್ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಆಸಾಮಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಅಡಿಗೆಯೋರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಸ್ವಾಮಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ಬಸುರಿ. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತಿನ್ನೇಕು ಅಂತ ಬಯಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಹೋಳು ಹಾಕೋದ್ದೀರಾ” ಅಂತ ಮೆತ್ತಗೆ ಜೇಬಿನಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲ ತೆಗೆತು. ‘ಉಂಡು ಹೋದ, ಕೊಂಡು ಹೋದ’ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ “ಬಿಟ್ಟಿ ಊಟ ಅಂದ್ರೆ ಬಸುರೀನೂ ಬಾಯಿಬಿಡ್ತಾಳೆ, ಸತ್ತ ಹೆಣವೂ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ.”

ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸೋದು ಹೇಗೆ... ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ತಲೇನ ಕೆರೊಂಡೆ... ಊಹಾಂ..... ಈ ಮಡ್ಡಿ ತಲೆಗೆ ಏನೂ ಹೊಳೆಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಾ... ಇರಿ... ಇರಿ.... ಒಂದು ಕಿವಿಮಾತು ನಾಳೆ ಭಾನುವಾರ.... ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ... ಶ್ರೀ.... ಶ್ರೀ.... ಯವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವಿದೆ... ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟೂವರೆಗೆ ಬ್ರೇಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್... ಒಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಊಟ, ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಲಘು ಫಲಹಾರ.... ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಆಗಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಒಂದು ತುತ್ತು
ಬಾಯಿಗಿಡೋಕ್ಕಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್,
ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಭುಗಿಲ್ ಅಂತ
ಉರಿ.... ಆಟಂ ಬಾಂಬ್
ತರಹ...

ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ನಾನು

- ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ನನ್ನ ಜಾತಕ ನೋಡಿದ ಜೋತಿಷಿಯೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಗುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ವರ್ಗವಾದಾಗಲೂ, ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಲ್ಲಟವೂ ಆದವು. ಲಾರಿ, ರೈಲುಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಳಾದವು. ಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೀನಾಕಾರಿ ಬುದ್ಧ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಕಂಬ ಮತ್ತು ನಮ್ಮದೇ ಊರಾದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕರಿಮರದ ಆನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಜೊತೆಯನ್ನು ಬಿಡದೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾನು ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆ ಹೊಸ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ಪವರ್ ಆಫ್ ಪಾಸಿಟೀವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್” ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಈ ಪಾಸಿಟೀವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ನೆಗೆಟಿವ್ ಅಥವಾ ನಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದು ಆರು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಬರುವಾಗ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶೇಖರಿಸಿದ್ದ ಹೊಸ, ಹಳೆಯ ಹಾಳೂ ಮೂಳೂ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಮನೆ ಸಾಮಾನುಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಮೂರು ಮೂರು ಬೀಗಗಳನ್ನು ಬಡಿದು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಮನೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಊರಿನಿಂದ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬೀಗ ಒಡೆದು, ಕಳ್ಳ ಒಳನುಗ್ಗಿ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ, ಬೇರೆ ಏನೂ ಸಾಮಾನು ಮುಟ್ಟದೆ, ನನ್ನ ಸೀರೆಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೇ ಕೈಹಾಕಿ, ಅಷ್ಟು ಸೀರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಕಣ್ಣೊರೆಸುವಂತೆ, ತನ್ನ ಹರುಕಲು ಹವಾಯಿ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ.

ಕಳ್ಳ ಮನೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಜಾರಾದದ್ದು ನನ್ನ ಸೀರೆಗಳು ಹೋದದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ. ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸೀರೆಗಳು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲದಂತೆ! ನಾನಂತೂ ಸೀರೆಯುಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಖರಿಸಿದ್ದೆ. ತಂದೆ ತಂಜಾವೂರಿನಿಂದ ತಂದ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಸೀರೆ. ಅಮ್ಮ ನನಗಾಗಿ ಪೇರಿಸಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ತರಹಾವರಿ ಸೀರೆಗಳು (ಕಾಂಚೀಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಕಲಕತ್ತಾ, ಲಖನೋ, ಕಾಶ್ಮೀರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ತಂದದ್ದು) ಅಣ್ಣ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಿದ ಷಿಫಾನ್ ಸೀರೆ, ಅತ್ತಿಗೆ ವಿದೇಶದಿಂದ ತಂದುಕೊಟ್ಟ, ನವಿರು ರೇಷ್ಮೆಯ ಸೀರೆಗಳು,

ಅತ್ತೆ ಮಾವನವರು ಕೊಡಿಸಿದ್ದ ಸೀರೆಗಳು ಎಂದೂ ಸೀರೆ ಕೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಗಳವಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಯಜಮಾನರು ಕಲಕತ್ತಾದಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಡಿಸೈನರ್ ಸೀರೆಗಳು ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಸೀರೆಗಳು ಕಳುವಾಗಿ ಹೋದವು.

ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನಾನೂ ಕೆಟ್ಟ ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡಿದೆ. ಸೀರೆತಾನೇ ಹೋದದ್ದು? ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರಾಯಿತು ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು ಯಜಮಾನರು. ನನ್ನ ಮುಖ ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದಾಯಿತು.

ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಕಳೆದು ಹೋದ ಸೀರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣೀರೂ ಸುರಿಸಿದೆ. ಒಂದೊಂದೇ ಸೀರೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಮನದಲ್ಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಶೋಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. “ಮೂರ್ಖತನ”! ಎಂದು ಯಜಮಾನರು ನಾನು ಕೇಳುವಂತೆಯೇ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದರು, ಮಗಳ ಮುಂದೆ!

ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಸೀರೆಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದವು ಎಂದ್ಯಾರೋ ಕೇಳಿದಾಗ ಮೂರು ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಓದಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ “ದಾಸ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್” ತಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿದಳು. ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಪರಿಣಾಮ ನನ್ನ ಮೇಲೂ ಕೊಂಚದಿನ! ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ಹತ್ತಿರ ನೂರಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಸೀರೆ, ಬೇರೆ ಮಹಿಳೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹರುಕಲು ಸೀರೆ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಮನ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ನನ್ನ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಡವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ಅಳುಕಿನ ಜೊತೆಯೇ ಸಾಮಾಧಾನವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಗಳ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಈ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ದೇಶ ಎಂದು ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶವನ್ನು ಬಾರಿ ಬಾರಿ ಬೈದುಕೊಂಡೆ.

ಈ ರೀತಿ ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಹೋಯಿತು. ಅಮೆರಿಕಾದ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಪಾಠಮಾಡುತ್ತಾ ಅವಳ ಟೀಚರ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ಇದು ಒಂದು ಕಷ್ಟದ ಆದರೆ ಸುಂದರ ವಸ್ತ್ರ” ಎಂದರಂತೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮನ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸೀರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿತು.

ಒಂದೊಂದೇ ಸೀರೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೊಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರವಿಕೆಗಳು - ಟೈಲರ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ನೂರಾರು ಬಾರಿ ಅಲೆದ ಕಷ್ಟ. ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಷ್ಟ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಸೀರೆಗೆ ಫಾಲ್ಸ್ ಹೊಲಿಯಲು ನಾನು ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಷ್ಟ ನೆನಪಾಯಿತು. ಪೂರ್ತಿ ಹೊಲಿದ ನಂತರ ನಾನು ತಳಕಂಬಳಕ

ಹೊಲಿದಿದ್ದು ಅರಿವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಲಿದಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆಗ ಒಂದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು. ಪಾಪ, ಕಳ್ಳನಿಗೂ ಹೆಂಡತಿಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಪತಿ ಇಷ್ಟೊಂದು “ರೆಡಿಮೇಡ್” ಸೀರೆಗಳು ರವಿಕೆಗಳು ತಂದುಕೊಟ್ಟಾಗ ತುಂಬಾ ಸಂತಸವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಆಕೆ ಆ ಸೀರೆಗಳನ್ನುಟ್ಟು ತನ್ನ ಗೆಲತಿಯರಿಗೆ ಅಸೂಯೆ ತರಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದ ನನಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕನಸು ಬಿತ್ತು. “ನಿರ್ಣಾಯದ ದಿನ” ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ದೂತನೊಬ್ಬನು ನನ್ನ ಪಾಪ, ಪುಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಒಂದು ಕಡೆ. ಪುಷ್ಪದೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗ, ಇನ್ನೊಂದಡೆ ಎಣ್ಣೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಹಂಡೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನರಕ. ನನ್ನ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳು ಸರಿಸಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಭುಜಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರ-ಗುಪ್ತರು ಏಳುತ್ತಾರೆ “ಈಕೆ ತುಂಬಾ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸೀರೆಗಳಿಗೆ ಫಾಲ್ಸ್ ಹೊಲಿದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ.... ಅವಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರಬೇಕು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತಕ್ಷಣ ಪುಣ್ಯದ ತಕ್ಕಡಿ ಕೆಳಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಕನಸು ಮುಗಿಯಿತು. ನನ್ನ ಮನ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿತು.

ಈ ಗಾಂಧೀನಾಡಿನಿಂದೂ ಈಗ ಓಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತಲ್ಲೇ!

ಎಣಿಸುತಲಿ.... ಎಣಿಸುತಲಿ

(ಕನಕದಾಸರ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿ)

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಎಣಿಸುತಲಿ ಎಣಿಸುತಲಿ ದಿನನಿತ್ಯವು ಲಂಚವ
ಎನ್ನ ಮನೆಯಲಿ ಧನಕನಕವು ಏರಿ ಹೋಯಿತು.....

ಲಂಚದಿಂ ಎನ್ನಯ ಆಸೆಯೆಲ್ಲ ಕೈಗೂಡಿತು
ಒಡವೆ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು.....
ಕೀರ್ತಿಪತಾಕೆಯು ನನ್ನ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು
ಲಂಚದಾ ಶ್ರೀರಕ್ಷೆ ಎನಗಾಧಾರವಾಯಿತು.....

ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ಎನ್ನ ಮನೆಯಲಿ ತುಂಬಿದರು
ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಕೆ ಯೋಗ್ಯ ನಾನಾದೆನೋ.....
ವೈರಿಗಳೆಲ್ಲರು ಕೂಡಾ ಸನ್ನಿಹಿತರಾದರೂ
ಎನ್ನಯಾ ಗೌರವವು ಇಮ್ಮಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು.....

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಡೆದು ಜೀವನ ಸುಖಪ್ರದವಾಯ್ತು
ಹೀಗೆನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು
ಲಂಚವೇ ನನ್ನ ಕಣ್ ತೆರೆಸಿದ ಮೇಲೆ
ಅದು ನನ್ನ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು

ಎಣಿಸುತಲಿ ಎಣಿಸುತಲಿ ದಿನನಿತ್ಯವು ಲಂಚವ
ಎನ್ನಮನೆಯಲಿ ಧನಕನಕವು ಏರಿಹೋಯಿತು.....

ವನವಾಸ ವೈಭವ

- ಭೂಷಿ

ಅಂತೂ ಸಮರಕಾಂಡದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದ ಗಡಿಬಿಡಿ ಸಡಿಲಿಸಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಲು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ರೈಲ್ವೆ ಹಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿದ್ದ ರೈಲುಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕಳುಹಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಆಫಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ತನಿಖಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕೋರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈ ಸಡಿಲಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊದಲಿನಂತಾಗಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮೂರು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತೊಡಗಿದವು.

'ಸಿಕ್ಕಿಂ'ಗೆ ತಿಬೆಟ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗ ಒಂದೇ. ಇದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವೂ ಹೌದು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರೂ ಸಹ ಇದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಿಬೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ್ದರು! ಈ ಮಾರ್ಗವು ತಿಬೆಟ್‌ನ 'ಚುಂಬಿ' ಕಣಿವೆಯಿಂದ ಮೇಲೇರಿ 'ನಾತುಲಾ' ('ಲಾ' ಅಂದರೆ 'ಘಾಟಿ' ಅಥವಾ ಘಟ್ಟದ ಕಿರಿದಾದ ದಾರಿ ಎಂದರ್ಥ) ಎಂಬ 13,200 ಅಥವಾ 13,400 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಘಾಟಿ ಮೂಲಕ ಸಿಕ್ಕಿಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕವಲೊಡೆದು, ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಉತ್ತರ ಬಂಗಾಳದ 'ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್' ಕಡೆಗೂ, ಮತ್ತೊಂದು ನೇರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಂ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್ ಅನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡು ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಕಡಿದಾದ 'ಪೋನಿಟ್ರ್ಯಾಕ್ಸ್' ಅಥವಾ ಮ್ಯೂಲ್‌ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ!

ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ಮಟ್ಟವಾದ 'ಕುಪ್ರಸ್' ಎಂಬ ಕಣಿವೆಯ ಮೂಲಕ 'ನಥಾಂಗ್' ಮತ್ತು 'ಲುಂಗ್ತು' ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹಾಯ್ದು, ಸುಮಾರು 12,500 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ, ಕೆಲವೇ ಮೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ 500 ಅಡಿಗೂ ಕಮ್ಮಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್ ರಸ್ತೆ 'ಛಾಂಗು' ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಕಣಿವೆಯ ಮೂಲಕ 'ಕ್ಯಾಂಗ್‌ನೊಸ್‌ಲಾ' ಎಂಬ 11000 ಅಡಿಗಳಿಗೂ ಎತ್ತರದ ಘಾಟಿಯ ಮೂಲಕ 5,6 ಮೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ 5000 ಅಡಿಗೆ ಇಳಿದು ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್ ತಲುಪುತ್ತದೆ.

62ನೇ ಇಸವಿಯ ಸಮರದ ನಂತರ ಇವೆರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಯಿತು. ಪಡೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮು ಸಹ ಗಮರ್ನಾಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಅಸಂಖ್ಯ ವಾಹನಗಳ ಚಲನೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಯಿತು. ಸಿಲಿಗುರಿಯಿಂದ ರಸ್ತೆ ತೀಸ್ತಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ, ನದಿಯ ಜಾಡನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೇರುತ್ತಾ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಲಕವಲು ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಗಳು ಜೀಪ್ ಮತ್ತು ಹಗುರವಾದ ವಾಹನಗಳು (ಅಂದರೆ LCVಗಳಿಗೆ) ಚಲಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಈಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಭಾರವಾಹಕಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಪುರು ಆಗಿತ್ತು. ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್‌ಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಕ್ಯಾಂಗ್‌ನೋಸ್‌ಲಾ, ನಾಥುಲಾಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಜೀಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಸುಗಮಮಾಡಿ ನಂತರ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಸಹ ಪುರು ಆಗಿತ್ತು. ನಾನಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ 5000 ಅಡಿಯಿಂದ 11000 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರದ ಕ್ಯಾಂಗ್‌ನೆಟಿಸ್‌ಲಾ ಘಾಟಿಯನ್ನು 5,6 ಮೈಲಿಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸೇರಲು ರಸ್ತೆ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾಗಿ ಕೊರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ರಸ್ತೆಯ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಸಿಯಾದ ಬೆಟ್ಟ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಪಾತ! 'ಭಾರಿ' ಅಂದರೆ ಅಂತಿಂತಹುದಲ್ಲ! ವಾಹನ ಉರುಳಿದರೆ ನೆಲಮುಟ್ಟುವುದು 3000 ಅಡಿ ಕೆಳಗೇ! ಇದಕ್ಕೆ 'ಗ್ಯಾಲರಿ' ಏರಿಯಾ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗ್ಯಾಲರಿ ದಾಟಲು ಜೀವ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕಾಯಿತು!

ಛಾಂಗುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಇತ್ತು. ಆದರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಬಟಾಲಿಯನ್‌ಗಳು ನಾಥುಲಾ ಮತ್ತು ಆಸುಪಾಸು ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದಿನ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ರೇಷನ್, ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ, ಕೆಲವು ಸಲ ಮದ್ದು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಹ ವಿಮಾನದ ಮೂಲಕ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ರಸ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಾಹನಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಜ್ಜಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗತಾನೇ ನಮ್ಮ ವಾಯುದಳದವರು ಈ ಬಗೆಯ ಎತ್ತರದ ಬೆಟ್ಟಗಳಮೇಲೆ, ಕಣಿವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾರಾಟ ಪುರುಮಾಡಿದ್ದರು ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಪರಿಸರ, ಗಾಳಿ ಬೀಸುವ ದಿಕ್ಕು, ರಭಸ, ಹಠಾತ್ ದಿಕ್ಕಿನ ಬದಲಾವಣೆ, ಹಗುರವಾದ ವಾತಾವರಣ ಇವು ಯಾವುದೂ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗಾದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಅನುಭವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

..... ತಡೆಯಿರಿ.... ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಛಾಂಗುವಿನ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪ್ರದೇಶದವೆಲ್ಲಾ ಬರಡು. ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯೂ ಸಹ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ... ಅಲ್ಲೊಂದು ಸುಂದರ, ಪ್ರಶಾಂತ ಸರೋವರ! ತಿಳಿಯಾದ ನೀರು, ಶುಭ್ರವಾದ ವಾತಾವರಣ

ಮನತಣಿಸುವಂತಹುದು! ಅದೊಂದು ಪಕ್ಷಿಧಾಮ ಸಹ! ಮನುಷ್ಯನ ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ಸಾವಿರಾರು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಅದೊಂದು ತಂಗುದಾಣವಾಗಿತ್ತು! ಅವುಗಳ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ! ನಾನು ಮಾನಸ ಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈ ಛಾಂಗು ಸರೋವರ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ, ಮನಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಾರದು ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ! ಈಗಲೂ ಹಾಗೇ ಇದೆಯೋ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗಾಗಿ ತೆರವಾಗಿ ಕಲುಷಿತವಾಗಿದೆಯೋ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.... ಅದಿರಲಿ....

ಛಾಂಗು ಬ್ರಿಗೇಡಿನವರಿಂದ ದೂರು ಬರಲು ಪುರು ಆಗಿತ್ತು. ವಿಮಾನಗಳು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ದಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ..... ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ! ವಿಮಾನದಿಂದ ಸರಬರಾಜು ಅಂದರೆ, ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು, ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಜೆರಿಕ್ಯಾನ್‌ಗಳು, ಗೋಧಿಹಿಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಮೂಟೆಗಳು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಿರುವ ಮೇಕೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕ್ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! Meat on hoof ಅಂತ ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಮೇಕೆಗಳು ನೆಲವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಯೇ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು ಅನ್ನಿ!

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರಡು ಡಕೋಟ (ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸಾರಿಗೆ ವಿಮಾನ) ಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 600-800 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ ದಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ದಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಪಡೆಗಳಿಗೆ ದೊರಕದೇ ಕೈಗೆ ಸಿಗದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದೇ ದೂರು! ಅಂದರೆ, ನಿಲುಕಲಾಗದ ಕೊರಕಲುಗಳಲ್ಲಿಯೋ, ಚೀನೀಯರ ಚುಂಬಿ ಕಡೆಗೋ, ಛಾಂಗು ಸರೋವರದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲೋ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು..... ಅಂತ! ಈ ಚಿಂತಾಜನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿ, ಪರಿಹಾರ ಯೋಚಿಸಿ, ವಾಯುದಳದವರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ನಮ್ಮ Brig Adm ಮತ್ತು ನಾನು ಛಾಂಗುಗೆ ಹೊರಟೆವು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಮೂರನೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಛಾಂಗು ತಲುಪಿದೆವು.... ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ.

ಆಗಿನ್ನೂ ನಮಗೆ..... ನಮಗೇ ಏಕೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಣ ಸೇರಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು ಆದರೆ ಆಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಸಂಚಕಾರ ಬರಬಹುದೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಗುರವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಿಕೆ ಆಗಿ ತಕ್ಷಣ ಕೆಳ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ 5000 ಅಡಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ, ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಿಂಸೆ

ಅನುಭವಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಎದೆಯೊಡೆದು ಪ್ರಾಣ ಸಹ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯರುಗಳೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಈ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಗುರವಾದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಇವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಮಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ 9000 ಅಡಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು acclimation camp ಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು ಆದರೆ ಆಗ acclimatisation ಮಹತ್ವವಿನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಛಾಂಗು ಸೇರಿದ ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೇ (ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 5.30ಕ್ಕೆ) ಬೆಟ್ಟ ಏರಲು ಷುರು ಮಾಡಿದವು ಸುಮಾರು 500, 600 ಅಡಿ ಹತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟವಾದ ಜಾಗವನ್ನು ಸುಣ್ಣದ ಪುಡಿಯಿಂದ ಗುರ್ತಿಸಿ, ಗಾಳಿ ಬೀಸುವ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ 'ಹೊಗೆ ಬತ್ತಿ' (ಅಂದರೆ ಸಿಗರೇಟ್ ಅಲ್ಲ... Smoke candle) ಹಚ್ಚಿ ವಿಮಾನಗಳ ಬರುವಿಕೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ Dropping Zone ಅಥವಾ DZ ಎಂದು ಹೆಸರು). ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾಗಿ, ಗಾಳಿ ಬೀಸುವ ದಿಕ್ಕು, ರಭಸ ಇವುಗಳೂ ಸಹ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ಬಗೆಯ ಏರ್‌ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ Brig Adm ಸಾಹೇಬರು ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಜೊತೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು. ನಾನು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಗೇಡಿನ ಇಬ್ಬರು ಮುಖ್ಯ ಸ್ಟಾಫ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನಾದ DAA and QMG ಎಂಬ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಮೇಜರ್, ಇಬ್ಬರೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು. ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಬೆಟ್ಟ ಏರಲು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ Brig Adm “ನಾನೇನು ಕಡಿಮೆ? ನಾನೂ ಇನ್‌ಫೆನ್‌ಟ್ರಿಯವನಲ್ಲವೇ?” ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯಿಂದಲೋ, ಏನೋ ಅವರೊಡನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಕೂಡಿಸಿದರು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದವರು ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತರು. ನಮ್ಮ Brig Adm ಏದುವಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು! ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ! 5, 10 ನಿಮಿಷಗಳಾದರೂ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ ಛಾಂಗುಗೆ ಹೊರಟರು! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಏರ್‌ಡ್ರಾಪ್ ನೋಡಿ ಬರಲು ಹೇಳಿದರು!... ಇನ್ನೇನು?.... ನೋಡಿದವು... ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ತೊಟ್ಟ ಮೂಟೆಗಳು, ಡಬ್ಬಗಳು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಕ್ರೇಟ್‌ಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ದೃಶ್ಯ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು! ಕೆಲವು DZ ಮಧ್ಯೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದವು! ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಕೆ ಸಹ ಇತ್ತು!... ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು DZ ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು... “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ...

Drop Successful ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಾಳಿಯ ರಭಸ ಪುರು ಆಯಿತು! ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತು! ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್‌ಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಮೇತ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾಯಿಸಿ ತೇಲಿ ಹೋದವು.... ಚುಂಬಿ ಕಡೆಗೆ! ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದವು.

ವಾಪಸ್ ಛಾಂಗುಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ Brig Adm ಆಗಲೇ ಜೇಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಟಾಕ್‌ಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನನಗೆ, ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ನಾಥುಲಾ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಗ ನಥಾಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಬ್ರಿಗೇಡ್ (ಬೇರೆ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ್ದು) ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ವಾಪಸ್ ಬರುವಂತೆ ಆದೇಶಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು.

ರಾತ್ರಿ ಛಾಂಗು ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಗೆ ತಲೆನೋವು ಪುರು ಆಯಿತು.... 'ಓಹೋ.... ನಾನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಬೇಕೇನೋ' ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ... ಆದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನಾಥುಲಾ ತಲುಪಿ ನಮ್ಮವರೊಡನೆ ಟೀ ಕುಡಿದೆ. ಚೀನೀಯರ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ... ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರು "ಟೈಂ ಪಾಸ್"ಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಸರ್ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿದರು... ಪಾಪ.... ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ, ಬೇಜಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?..... ಚೀನೀಯರನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ (ಅವರ ತಾಣ 100 ಮೀಟರ್ ದೂರ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ!)... ಚುಂಬಿ ಕಣಿವೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳು, ವಾಹನಗಳ ಭರಾಟೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆದಷ್ಟು ಗಮನಿಸಿ, ನಥಾಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು, ಸಿಲಿಗುರಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಆದೆ!

ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಫಲವಾಗಿ ವಾಯುದಳದವರ ಹಾರಾಟ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿತು. ಅನುಭವ ಆದಂತೆ ನಮ್ಮ ನಷ್ಟ ಶೇಕಡ 80 ರಿಂದ 10ರ ವರೆವಿಗೂ ಇಳಿಯಿತು!

★ ★ ★

ವಾಯು ಪಡೆಯ ವಿಚಾರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಹಾರಾಡಿದ ಅನುಭವ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ... ಈ ಅನುಭವ ಬರೀ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ.... ಮುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಲ ಅಂದ ಹಾಗೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ಹಾರಾಡಿದೆ.... ಮೂರು ಬಾರಿಯೂ ಪೂರ್ತಿ ಗುರಿಮುಟ್ಟಲು ತಿಣಕಬೇಕಾಯಿತು! ಈ ಅನುಭವಗಳು ಸಿಲಿಗುರಿ ವಾಸದ ಸಮಯಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಅದಾದ 7-8 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ಮೊದಲ ಅನುಭವ.... ನಮ್ಮ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ವಾಯುದಳದ ಸ್ಟಾಫ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳ ಸ್ನೇಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು ಒಂದು ಸಲ ನಮ್ಮ ವಿಮಾನಗಳು ಕಲ್ಕತ್ತಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ

ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಆಮಿಷ ಒಡ್ಡಿದರು.... ಒಪ್ಪಿದೆ.... ಎರಡು, ಮೂರು ದಿನ ರಜದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬರುವ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಡಕೋಟದಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಸುಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ರಜ ಮುಗಿಸಿ, ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿದೆ.... ಪೈಲಟ್, ಒಬ್ಬ ವಿಂಗ್ ಕಮಾಂಡರ್.... ವಾಯುದಳದ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ (ಸರಕು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ) ಸೀಟುಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೇ? ಕಾಕ್‌ಪಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಗ... ನನ್ನಂತಹವನು ಸಾಮಾನುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಕ್‌ಪಿಟ್ ಹೊರಗೇ ಹೇಗೋ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂಡಬೇಕು!

ಹಾಗೇ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಡ ಎಂಜಿನ್‌ನ ಬ್ರೀಥರ್ (breather) ಇಂದ ಎಣ್ಣೆ 'ಬುಳ ಬುಳ' ಅಂತ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು! ಕಾರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕಾದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ವಿಮಾನ! ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಪೈಲಟ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಅಂತ ಕಾಕ್‌ಪಿಟ್ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದೆ!... ಮಾತು ಕೇಳಿಸದಷ್ಟು ಶಬ್ದ ವಿಮಾನದ್ದು! ಕೈ ಬಾಯಿ ಸನ್ನೆ ಇಂದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನೋಡಿ, ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ!

ವಿಮಾನ ಕಲೈಕುಂಡ ಎಂಬ ವಾಯುದಳದ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಿತು ಪೈಲಟ್ ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರಕ್ಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ "HAL ಡಿಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ರಿಪೇರಿ ಆಗಿ ಬಾಗ್ನೋಗ್ರಾಫಿ ಹೊರಡಲು ಸಂಜೆ ಆಗಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದ! ಅಲ್ಲಿನವರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗೇ ಕಂಡರು! ಯಾರೂ ನನಗೆ ಹಲೋ ಸಹ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ!... ಕೇಳಲಿಲ್ಲ... ಕ್ಯಾಂಟೀನ್, ಗೀಂಟೀನ್ ಏನೂ ಇಲ್ಲ! ಜೂನಿಯರ್ ಪೈಲಟ್‌ಗಳು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಎಂದು ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.... ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು! ಬಂದವರು, ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ Pack lunch ತಿಂದು, re-fuel ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು!

HAL ಡಿಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂತು. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಕನ್ನಡದವರಲ್ಲವೇ? ಮಾತು ಬೆಳೆಯಿತು. "ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಸಂಯಮ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರೀಥರ್ ಇಂದ ಎಣ್ಣೆ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಮಾದ? ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಏನೂ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ" ಅಂದರು! ಅಂತು, ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಾರಿದೆವು.

ಬಾಗ್ನೋಗ್ರಾ ದೀಪಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದವು! "ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಊರು ಸೇರಿದೆ" ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪೈಲಟ್ ಮಹಾಶಯನ ಯೋಚನೆ ಬೇರೆ ಆಗಿತ್ತು ಅಂತ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಹೊರಗೆ ಬಂದ... "Sorry, I say.... ನನಗೆ ಬಾಗ್ನೋಗ್ರಾದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ಸೀದಾ ಗುವಾಹಟಿಗೆ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ನಮ್ಮ Bossನ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಮೀಟ್ ಮಾಡಬೇಕು" ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ! ಕೆಳಗೆ ಬಾಗ್ಲೋಗ್ರಾ ಮೇಲೆ ನಾನು! ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೀಪಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದವು. ಗುವಾಹತಿಯ ಬೋರ್ಡರ್ ಏರ್ಫೀಲ್ಡ್ ಸೇರಿದೆ!.... ಪರದಾಡಿದೆ... ಒಬ್ಬ Flying Officer ಸಿಕ್ಕಿದ. "ಸರ್ ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6 ಘಂಟೆಗೆ ಒಂದು Fokker Dove ವಿಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಗ್ಲೋಗ್ರಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5.30ಕ್ಕೆ ರೆಡಿ ಆಗಿರಿ" ಅಂತ. "Thanks" ಅಂದು, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಆರ್ಮಿ ಆಫೀಸರ್ಸ್‌ಮೆಸ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು 5.30ಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾದೆ ವಿಮಾನ ತಯಾರಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರೊಪೆಲರ್‌ಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್ ಒಬ್ಬ ಚೆಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. "ಪೈಲಟ್ ಇನ್ನೇನು ಬರಬೇಕು ಸರ್" ಅಂದ. 6 ಆಯಿತು, 6.30 ಆಯಿತು, 7 ಆಯಿತು! ಪೈಲಟ್ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ! ಸರಿ ಮತ್ತೆ ಪರದಾಟ.... ನಾನು ಆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಿಲಿಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ಯೂಟಿಮೇಲೆ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬದಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ.... ಅಲ್ಲಿಂದ ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ!

ಒಬ್ಬ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ರನ್ ಲೀಡರ್ (Squadron Leader - ಮೇಜರ್ ಸಮಾನಸ್ಥ) ಸಿಕ್ಕಿದ" ನಾನು ಹಾಪಿಮಾರಾಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಮಿಯ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಾವಸ್ ಕರೆತರಬೇಕು. ಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಬಾ... ಹಾಪಿಮಾರಾದಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂದ. ಹಾಪಿಮಾರ, ಸಿಲಿಗುರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು 100 ಮೈಲಿ ದೂರ ಇತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೋರಿನ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿತ್ತು. "ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಾಯಿತು ಅಂದುಕೊಂಡು "ಸರಿ" ಅಂದೆ. ಅವನಿಗೆ ಏನನಿಸಿತೋ ಏನೋ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ "ಬಾಗ್ಲೋಗ್ರಾಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ Spare part ತಲುಪಿಸಿ ಬರು permission ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ಇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಾಗ್ಲೋಗ್ರಾಗೆ ಹೊರಟು, ನಿನ್ನನ್ನು drop ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂದ! "Thanks" ಅಂದೆ ಬಾಗ್ಲೋಗ್ರಾ ಸೇರಿದಾಗ 9 ಘಂಟೆ ಜನರಲ್ ಚೌಧುರಿ ನಮ್ಮ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಜೀಪ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇರು ಅಂದರು!

★ ★ ★

ಎರಡನೇ ಅನುಭವ..... ನಾನು, ಹಿಂದೆ 'ಸಮರಕಾಂಡ'ದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಘ್ ಕಾಲೇಜ್ ಸಹಪಾಠಿ... ಅದೇ.... ಅವನೇ... ಬಾಗ್ಲೋಗ್ರಾದಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನಲ್ಲಾ... ತೇಜ್‌ಪುರದಿಂದ ಓಡಿಬಂದು!.... ಅವನು..... ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರದಲ್ಲಿನ ವಾಯುದಳದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ "ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ವಿಮಾನಗಳು HALಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೇ ಇರುತ್ತವೆ" ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್" ಅಂದ "ಏನದು?" ಅಂದೆ

“ನಾನು ತೇಜ್‌ಪುರ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ದೋಸೆ, ಇಡ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒರಳುಕಲ್ಲು, ರುಬ್ಬುಗುಂಡು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ಕೆಲಸ ನೀನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ?” ಅಂದ. “ಓಹೋ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ.... ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ. ಪ್ಯಾಕ್ ಆಗಿದೆ” ಅಂದೆ.

ಈಸಲ ನಾಲಕ್ಕೂ ಎಂಜಿನ್ ಇದ್ದ Fairchild packet ಎಂಬ ಹಳೇ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆ. ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಆತಿಥ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಡಕೋಟಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ ಎಂಜಿನ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತು ಸುಖವಾಗಿ ತಲುಪಿದೆ. ಎಂಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಒರಳುಕಲ್ಲು, ರುಬ್ಬುಗುಂಡು ಸಮೇತ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದೆ ಆಗ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ HALನ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಷೆಡ್ ಒಂದು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗಿತ್ತು! ಜೊತೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಸಂಬಂಧೀಕರ ‘ಪಲ್ಪನ್’ ಬಂದಿತ್ತು ಡಕೋಟ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ Flying Officer ಬಂದು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಸಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ “aircraft is ready for your departure, Sir” ಅಂದ! ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಹೋಯಿತು! “Thank you” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಡಕೋಟ! ಪೈಲಟ್ “ಸರ್, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲೈಕುಂಡ ಇಂದ ಕೆಲವು ಏರ್‌ಮೆನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಲೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಬೇಕು I hope you don't mind" ಅಂದ.... ಕಲೈಕುಂಡ!!.... ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ಅಳುಕಿತು!... ಆದರೂ....

ಯಾವ ಅಹಿತ ಘಟನೆಯೂ ನಡೆಯದೆ ಕಲೈಕುಂಡ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಅರ್ಧಘಂಟೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ವಿಮಾನ ಬಲಕೈ ವಾಲುತ್ತಾ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು! ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದೆ ಪೈಲಟ್ ತನ್ನ Instrument panel ಕಡೆ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಿದ! Oil pressure guage ಕೆಂಪು ದೀಪ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಕಲೈಕುಂಡದಲ್ಲಿಳಿದು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆದೆ. ಜಾಂನಗರದಿಂದ ಒಂದು ಡಕೋಟ ಬಂತು ಪೈಲಟ್ ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಸಂಜೆ ಬ್ಯಾರಕ್‌ಪುರಕ್ಕೆ ವಾಪಸಾದೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ, “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ... ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ” ಅಂದ! “”Thanks ಮಹಾರಾಯ... ಈಸಲ ಟೈಂ ಇದೆ. ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣವೇ ವಾಸಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಸಿಯಾಲ್ಡಾ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹೊರಟೆ!

★ ★ ★

ಮೂರನೇ ಅನುಭವ.... ನಾನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜ್ (NDC) ನಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಕ್ಷಣಾ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಇವುಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾಗಿದ್ದವು. ದೇಶದ ಅತಿ ಉನ್ನತವಾದ ರಕ್ಷಣಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ. ಚುನಾಯಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ರ‍್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಮೂರು ರಕ್ಷಣಾ ಅಂಗಗಳವರಲ್ಲದೇ IAS, IFS, IA & AS, IPS Postal Services ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲದೇ ವಿದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲದೇ ಇತರ ಕೇಂದ್ರಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹೆಸರಾಂತ ವಿಶೇಷಜ್ಞರೂ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಇವರುಗಳಿಂದ ಭಾಷಣ, ಚರ್ಚೆ ವಿಮರ್ಶೆ ನಡೆಸುವ ಸಂಸ್ಥೆ. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ವಾಯುದಳದ ಅಧಿಕಾರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾಯುದಳದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿದ. ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. “ಛೇ, ಛೇ! ನಾನು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅರೆಂಜ್ ಮಾಡ್ತೇನೆಯೇ? ನಾನು ವಾಯುದಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೀನಿಯರ್ ಆಫೀಸರ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ (ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಟೈನಿಂಗ್ ಕಮಾಂಡ್‌ನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ರಿಟೈರ್ ಆದ!) ಹೋಗೋದಾಗಿದ್ದೆ ಹೇಳು ಬಾಕಿ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಬಿಡು” ಅಂದ! “OK” ಅಂದೆ ಜೊತೆಗೆ ನೇವಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಆಚಾರ್ಯ (ಅವನೂ ಒಬ್ಬ ಪೈಲಟ್) ಕೂಡ ಹೊರಟ.

ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸೇರಿದೊಡನೇ ಪೈಲಟ್ “ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲ” ಅಂದ! ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡೆವು. “ಆರ್ಚಿ, ನಿನ್ನ Influence ಉಪಯೋಗಿಸು” ಅಂದೆ. ಸಿಕಂದರಾಬಾದ್ ನಮ್ಮ EMEಗೆ ತೌರುಮನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಯುದಳದ ಒಂದು ತರಬೇತಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆವು. ಪೈಲಟ್ “ಯಲಹಂಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಬೇಕು. HAL ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲ” ಅಂದ!... ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ Refuelling ಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. HAL ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಅಂದ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು! ಪಾವಸ್ ಹೋಗಲು ಇಂಡಿಯನ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್ ಆತಿಥ್ಯವೇ more reliable ಎಂದು ವಾಯುದಳದವರೊಡನೆ ವಾಯುಯಾನಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದೆ!

★ ★ ★

ಹಿಂದಿನ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವಾಗ ಹೀಗೇ ನೋಡಿ... ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಮನಸ್ಸು ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತೆ! ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಪನವಾಸದ ವೈಭವದತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತೇನೆ.

★ ★ ★

ಸಿಲಿಗುರಿ ವಾಸ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿರಬಹುದೇನೋ. ನಮ್ಮ ಕಾರುಗಳ ಸಮಾಚಾರ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಬರೌನಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ Double EVK ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು

ಅಲ್ಲಿಯ Movement Control ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆಗಿನ್ನೂ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜಿನಿಂದ ಬಂದ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಮೀಟರ್‌ಗೇಜಿಗೆ ಬದಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬದಲಿಸಿದ ಸಮಾಚಾರ ಬಂತು ಆದರೆ ವಾರವಾದರೂ ವ್ಯಾಗನ್ ಸುಳಿವೇ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ! ದಿನಾ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಅಲೆಯುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸ್ಟೇಷನ್ ತಲುಪಿದಾಗ ಒಂದು Goods ಗಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಜ್ಜಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ವ್ಯಾಗನ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮ double EVK ಕಂಡುಬಂತು! ನಾವೇನೋ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಗುವಾಹತಿವರೆಗೂ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಈಗ.... ಅದರ ಹಿಂದೆ ಗುವಾಹತಿವರೆಗೂ ಓಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ ಬರುವುದೇ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ... ಸಮರದ ಕಾವು ಪೂರ್ತಿ ಆರಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಗೆ ರೈಲ್ವೆನವರಿಗೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ "emergency" ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ರೈಲನ್ನು ತಡೆದು EVK ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆವು.!

★ ★ ★

ಸುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳು ಕೋರ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ EMEನಲ್ಲೇ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಬಂತು ಕೋರ್‌ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೆ.ಕೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ 'ವರ್ಗಾಂತರ ಪಿಡುಗು' ನನ್ನನ್ನು EMEಗೆ ವಾಪಸ್ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು! ನಮ್ಮ ಕೋರಿಗೇ ಸೇರಿದ ಸಿಕ್ಕಿಂನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗಪಾಂಗ್ ರಸ್ತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ CEME ಆಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಡಿವಿಜನಲ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ NH-31ರ ಮೇಲೇ ಇತ್ತು. CEME ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಸಹ ಅದೇ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗ್ರಾಕೋಟ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಟೀ ತೋಟಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇತ್ತು..... ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ನಮ್ಮ ಡಿವಿಜನ್ ಪಂಜಾಬಿನಿಂದ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಸಿಲಿಗುರಿ ಹೊರವಲಯದಿಂದ NH-31ನ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಬಂಗಾಳದ ಈ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಗಿಡಮರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಈ ಸಲ ಸರಕಾರದವರು "ಜೈಹಿಂದ್ ಬೇಸಿಸ್" ಮೇಲೆ ("ಬಾಷಾವಾಸ" ನೋಡಿ) ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂ ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನೂ, ಹಲಗೆಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಒದಗಿಸಿತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಜಾಗ ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕ್ರಮೇಣ ಟೆಂಟ್‌ಗಳ ಬದಲು ತಡಿಕೆಗೋಡೆ, ಹುಲ್ಲು ಛಾವಣಿ ಸಹ ಬಂತು. ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ MES ಸಹಾಯ ಸಹ ದೊರಕತೊಡಗಿತು!

ನನ್ನ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಬಾಗ್ರಾಕೋಟ್‌ನಿಂದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಾಲಿಂಗಪಾಂಗ್‌ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬಿಡುವವರೆಗೂ ಡ್ಯಾಂಡಿ ಎಂಬ NH-31ನ ಮೇಲಿನ

ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತಳ ಉರಿತ್ತು. ಈ ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶದ ವಿಶೇಷ ಅಂದರೆ ಜಿಗಣೆ ಮತ್ತು ಮೈಗೆ ಅಂಟಿ ರಕ್ತ ಹೀರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟ, ಎಷ್ಟೇ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಿಗಣೆಗಳನ್ನೇನೋ ಸಿಗರೇಟಿನ ಬೂದಿ ಅಥವಾ ಉಪ್ಪಿನ ಪುಡಿ ಉದುರಿಸಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕೀಟಗಳು!... ಅತಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದು ರಕ್ತಹೀರಿದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಮದ ಕೆಳಗೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉತಕೊಟ್ಟು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಎಷ್ಟೋಸಲ ಜ್ವರವೂ ಸಹ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಆಪರೇಷನ್ ಮೂಲಕವೇ ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, High altitude sicknessಗೆ ಕಾರಣ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ ಕೀಟಗಳು ಒಂದು ಕಾರಣವೇನೋ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ ಉಂಟಾಗಿ, ಅವು ಕಚ್ಚಿದವರನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ "observation"ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು! ನನಗೂ ಒಂದು ಸಲ ಹೀಗಾದಾಗ, ರಜ ತಪ್ಪಿಹೋದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಗೋಗರೆದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ!

★ ★ ★

ನಾನು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸದರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಘಟನೆ. ನಮ್ಮ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನವರ ಬಳಿ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುವ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಹಳೇ Ford ವಾಹನಗಳಿದ್ದವು. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕಾಲದವು. ನಾನು ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಸಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ unfit for operations ಅಂತ ಘೋಷಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆರ್ಟಿಲರಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಅವರ ಗನ್‌ಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವಾಹನಗಳನ್ನೂ ಸಹ unfit ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಸರಿ.... ಬಿರುಗಾಳಿಯೇ ಎದ್ದಿತೇನೋ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆರ್ಟಿಲರಿ ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಕಮಾಂಡರ್, GOC ಅವರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರು. 'ಬುಲಾವ್' ಬಂತು. ಹೋದೆ. ನಮ್ಮ GOC ಆಗಿದ್ದವರು ಜನರಲ್ ಬೆವೂರ್ (ಅವರು ಮುಂದೆ COAS ಆಗಿ ರಿಟೈರ್ ಆದರು) ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿ ಅಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಆದರೆ ಮಾತು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಗರು!.... ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲದವರಾಗಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಲಸಿಗರಾಗಿದ್ದರೂ, ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿನ ಒಗರು ಶಬ್ದಗಳ ಉಪಯೋಗ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿತ್ತು! ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅಪಾರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವರೆಂದೂ, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಮನುಷ್ಯನೆಂದೂ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೆಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಗರು ಜಾಸ್ತಿಯಾದಷ್ಟು ಅದು ಅವರು ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ವೃದ್ಧಿಯ ಚಿಹ್ನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಹೋದ ಒಡನೆಯೇ "ಏನೋ.... (ಪಂಜಾಬಿ ಒಗರು)... ನೀನು ನನ್ನ ಡಿವಿಜನ್ ಸೇರಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಹ ಆಗಿಲ್ಲ ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಡಿವಿಜನ್‌ನ unfit for operations ಅಂತ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ಏನಿದೆಲ್ಲಾ" ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. "ಸರ್ ನಿಮ್ಮ ಡಿವಿಜನ್ unfit ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನ್ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಕೆಲವು ವಾಹನಗಳು unfit ಅಂತ

ಅಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದೂ ನಿಮ್ಮ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬೇರೆ ಪಡೆಯಿರಿ ಅಂತ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ - ಅಷ್ಟೇ" ಅಂದೆ. "ವಾ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ... ನನ್ನ ಆರ್ಟಿಲರಿ ಬ್ರಿಗೇಡ್, ನನ್ನ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ರೆಜಿಮೆಂಟ್ ಎರಡನ್ನೂ ನಿಷ್ಠೆಯೋಜಕ ಅಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಏನರ್ಥ?" ಅಂದರು 'ಸರ್ ಅವರ ವಾಹನಗಳು ನಿಷ್ಠೆಯೋಜಕ ಅಂದಿದ್ದೇನೆ' ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪತಗ್ಗಿತೇನೋ.... "ನನಗೆ ಹತ್ತಾರು ತೆರತೆರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ವಾಹನಗಳಿಲ್ಲದೇ ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು" ಅಂದರು. "ಸರ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಬಂದರೆ ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದು.... ಹೇಗೆಂದರೆ...." ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ ದುರು ದುರು ನೋಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ವದನ ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು. "ಸರಿ, ಸರಿ, ನೀನು ಹೊರಡು" ಅಂದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಕೋರ್ ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ EME ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಂದ ಫೋನ್ ಬಂತು "ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀಯ. ನಿಮ್ಮ GOC ನನ್ನ ಡಿವಿಜನ್ unfit ತಕ್ಷಣ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಅಂತ ಕೋರ್ ಕಮಾಂಡರ್‌ಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ" ಅಂದರು. "ಅದು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ... ಜನರಲ್ ಸ್ಟಾಫ್‌ನವರು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡಿ" ಅಂದೆ... 3,4 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿತು!

★ ★ ★

ನಾನು CEME ಆಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿನ ವರ್ಕ್ ಷಾಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು EME ಬಟಾಲಿಯನ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಬಟಾಲಿಯನ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಆಗಿ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪುಗಳ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕುಶಲತೆಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜವಾಬುದಾರನಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ, ಅಂದರೆ Discipline, administration ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೂ ಜವಾಬುದಾರನಾದೆ. ಆಗ ನಾನು 'ವಿಧಿ ವಿಲಾಸ'ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಜಮ್ಮುವಿನಲ್ಲಿ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದವು!

★ ★ ★

Discipline ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು. ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವನೊಬ್ಬ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ನನ್ನ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನವನೇ ರಸಿಕ ಶಿರೋಮಣಿ ಹಿಂದಿನ ಯೂನಿಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದೇ ವಿದೇಶಿ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿ, ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ನೇಪಾಳಕ್ಕೂ ಸಹ ಹೋಗಿ ಬಂದ 'ಹೀರೋ' ಅನ್ನುವ ಖ್ಯಾತಿ (ಎಷ್ಟು ನಿಜವೋ, ಎಷ್ಟು ಸುಳ್ಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!) ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಚುರುಕು, ದಕ್ಷ. ಅವನ ಈ ಪ್ರಚಲಿತ ಚಾಳಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಆಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ಸಲ ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡಿವಿಜನ್‌ನ ಸಿಗ್ನಲ್ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನವರು ಪಾರ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ರಸಿಕ 'ನನಗೂ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಿದೆ' ಅಂದ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಕಾನ್ವಯ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಹಚ್ಚಿ ಡಾರ್ಜಲಿಂಗ್ ಕಡೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. "ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೇ" ಅಂದ.

ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಆಸಾಮಿ ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ "ಸರ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಕಾನ್ವಾಯ್ ಡ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಪಾಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿದೆ... ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ... JCOಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ" ಅಂದ!

"ಹೇಗೆ ಬಂದೆ" ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿವಿಲ್‌ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಫ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂದ. ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ? "ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6.30ಕ್ಕೆ PT parade ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಹಾಜರಿರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೀಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಅಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂದೆ!"

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಡ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ PT ಗ್ರೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮುಖ ಕ್ಲೋರ್ ಆಗಿತ್ತು. ಬಿಳೀ ಯೂನಿಫಾರಂ, ಬಿಳೀ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಷೂಸ್, ಸಾಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು! "ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ" ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಅರ್ಧಘಂಟೆ ಆಯಿತು ಸಾರ್"... Planter ಒಬ್ಬರ ಮೆಹರ್ಬಾನಿ ಅಂದ!

ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ರಜ ಪಡೆದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ 'ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ವಹಿಸಿ ಹೋಗು' ಅಂದಿದ್ದೆ. ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ದಿನ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪೂರ್ತಿ ಮುಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ಸಿಲಿಗುರಿ ಮತ್ತು ನಲ್ಯಾಮಾಲ್ ಜಂಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. "Leave cancelled. Report for duty forth with" ಅಂತ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕಳುಹಿಸಿದೆ ಅವನು ಊರು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಸೇರಿತ್ತಂತೆ ಅವನ ತಂದೆಗೆ ಫಾಬರಿ!.... ವಾಪಸ್ ಬಂದ "ಏಕೆ ಕರೆದೆ, ಗೊತ್ತಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. "ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಸರ್. ನಾನು ನನ್ನ ರಿಲೀಫ್‌ಗೆ explain ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅವನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂತ ಇದ್ದೆ" ಅಂದ. "ತಪ್ಪು ಯಾರದ್ದು?" ಅಂದದಕ್ಕೆ "ನನ್ನದೇ ಸರ್" ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ರಜದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದೆ... ಅನ್ನಿ!

★ ★ ★

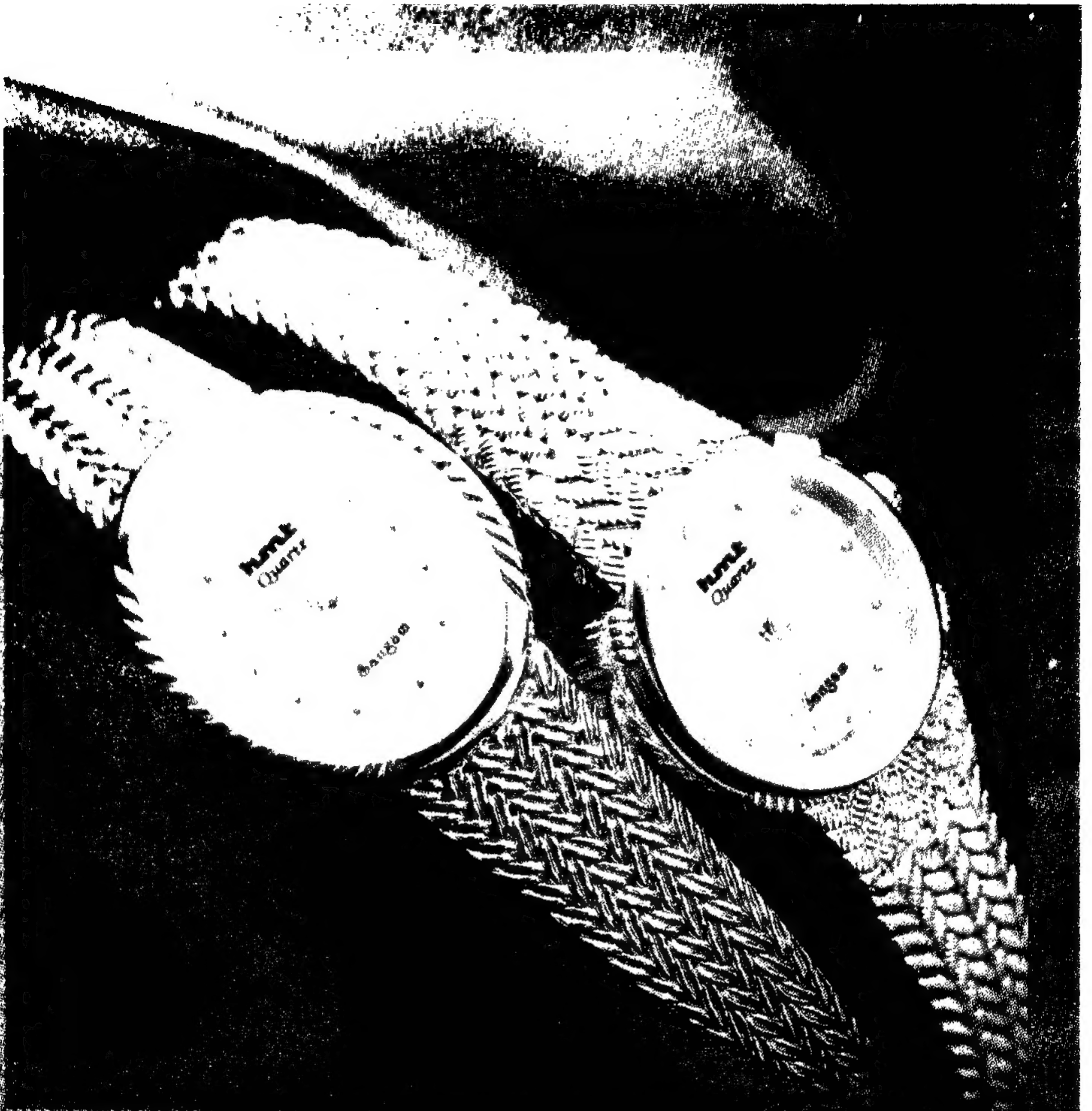
ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಬಂತು. ಅದರ ವೈಖರಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ!

With Best Compliments from

Ravi Graphics

Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಸಾದರಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Sangam

From

Humt

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ.

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVAKUMAR, Published and owned by M. SHIVA KUMAR, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Printed at IMPRESSIONS, 404, Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Editor : M SHIVAKUMAR.